

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

кѣлина

за сега три пѣти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на «Държавенъ Вѣстникъ»

за въ Княжеството е 16 л., за повнъ съ прибавление на пощенскитѣ разноски.

ЗА ВСѢКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ половинъ страници 30 стотинки

Писма за абонаменти и публикации

и всичко, що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ, се испраща до Администрацията му.

Год. VI.

СОФИЯ, сѣбота 14 юлий 1884 год.

Брой 62.

ОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерский Свѣтъ.

Указъ

№ 9.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България

Съгласно ст. 152 отъ Конституцията,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да приемемъ оставката на Министръ-Председателя и Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла, Д. Цанкова; на Министра на Външнитѣ Дѣла и Исполвданята, М. Балабанова; на Министра на Финанситѣ, М. Сарафова; на Министра на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията, Т. Икономова; на Министра на Правосъдието, К. Помянова; на Министра на Просвѣщенieto, Д. Моллова, и да назначимъ за Нашъ Министръ-Председатель на Министерский Свѣтъ, П. Каравелова.

II. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Нашия Министръ-Председатель и Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Велико-Търново на 29 юний 1884 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписаль:

Министръ-Председатель и Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла:

Д. Цанковъ.

Указъ

№ 10.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България

Съгласно ст. 152 отъ Конституцията и по предложението на Нашия Председатель на Министерский Свѣтъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да назначимъ Нашия Министръ-Председатель, Петка Каравелова, за Министръ на Финанситѣ, същевременно Управляющий Министерството на Обществениитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията до неговото ликвидирование.

II. Да назначимъ за Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла Петка Р. Славикова; за Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исполвданята, Илия Цанова; за Министръ на Правосъдието, Василия Радославова; за Министръ на Народното Просвѣщение, Райча М. Каролева.

III. Исполнението на настоящий указъ възлага на Нашия Председатель на Министерский Свѣтъ и Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Велико-Търново на 30 юний 1884 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ

Приподписаль:

Председатель на Министерский Свѣтъ и Министръ на Финанситѣ

П. Каравеловъ.

По Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията.

МЕМОАРЪ

за

Сърбско-Българската распра.

Положението на работитѣ, което се породи отъ прекъсването на дипломатическитѣ сношения между Българското Княжество и Сърбското Кралество, изисква нѣколко обяснения по тѣзи толкова печална, колкото и непредвидена распра.

Два въпроса възродиха това положение на работитѣ, — единия относящ се до Сърбскитѣ емигранти въ България, а другият до едно мѣсто, което лежи отсамъ Тимоѣ, и което се изисква отъ Сърбия подъ предлогъ, че то съставлявало една нераздѣлна частъ отъ Сърбското Кралество.

Извѣстно е всякому, че въ врѣме на смущенията, които избухнаха въ Сърбия презъ есенята на 1883 г., нѣколко сърби, а нѣкои отъ тѣхъ съ семействата си, даже прибѣгнаха въ България.

Поведението, което държа Българското правителство отъ самото начало къмъ тѣзи емигранти, бѣше колкото енергично и предпазливо, толкова и правилно.

Тѣ бѣха обезоружени тутакси слѣдъ преминаването имъ въ Българската територия; тѣмъ се позволи да се остановятъ въ България; но въ сѣщото врѣме Българското правителство, водимо отъ чувства на добро съседство и приятелство и грижаще се за реда и спокойствието, които трѣбва да владѣятъ между съседнитѣ населения, не забвѣши да вземе най-строги мѣрки за да се наблюдава надъ тия емигранти и да имъ се забранява обратното миновение въ Сърбия. Все съ сѣщата цѣль то дойде дори да премѣсти на друга длъжностъ тогавашниятъ Видинскій окръженъ управителъ, който се подозряваше по симпатиитѣ си къмъ сърбитѣ въобще.

Корреспонденцията между Княжеското Министерство на Вътрѣшнитѣ Дѣла и Видинското окръжно управление показва взетитѣ отъ Княжеското правителство мѣрки относително тия произшествия. (Притурка А).

Наблюдателнитѣ мѣрки сѣ били тѣй строго изпълнени, щото самото Кралеско Сърбско правителство трѣбвало е да посредническава за да се позволи на нѣкои бѣжанци, които сѣ били замѣсени въ станхлитѣ смущения, да се върнатъ въ отечеството си.

Нотата, която се намира въ приложената тукъ корреспонденция (Притурка А) и която е отира-

вена на $\frac{30 \text{ октомвр.}}{11 \text{ ноември}}$ отъ Сърбскитѣ Агентъ до Българското Министерство удостоверява това. И само вслѣдствие на това съобщение, нѣколко отъ бѣжанцитѣ можахъ да се върнатъ въ отечеството си.

Сърбското правителство само припозна тия дѣйствиия на Българското правителство за откровенни и лойални. На 2 ноември 1883 г. Сърбскитѣ Министръ на Външнитѣ Дѣла, г-нъ Богичевичъ, ходилъ нарочно при Българскитѣ Агентъ въ Бѣлградъ за да го моли да изрази на Княжеското правителство благодарноститѣ на Кралеското правителство за енергическитѣ мѣрки, които сѣ били взети спрямо бѣжанцитѣ; слѣдъ нѣколко дни Сърбскитѣ Агентъ въ София, въ име на правителството си, е изразилъ и той сѣщитѣ благодарности предъ Българското правителство.

На $\frac{8}{20}$ ноември 1883 г. Сърбскитѣ Агентъ поиска писмено имената на бѣжанцитѣ, и Княжеското Министерство на Вътрѣшнитѣ Дѣла му ги даде и чрезъ нѣколко съобщения, които сѣ послѣдвали редовно едно подиръ друго. (Притурка В).

Освѣнъ това, Българското правителство е държало Сърбското правителство всякога въ течението на движенията на бѣжанцитѣ. Бѣлградскитѣ кабинетъ, обаче, е счелъ за нужно да поиска една строга и извънредна мѣрка спрямо бѣжанцитѣ, като е изискалъ екстрадицията на нѣколцина отъ тѣхъ, които обвиняваше въ престѣпления и злодѣяния противъ общественото право. — Но Българското правителство, което имаше право да предполага, че тия бѣжанци били прислѣдвани само и само защото сѣ били замѣсени въ политическитѣ работи на Сърбия, при всичката си добра воля, не можа да се съгласи да ги предаде въ рѣцѣтѣ на Кралескитѣ власти. И то мисли, че никакво възражение не може да му се направи за гдѣто е отказало екстрадицията на хора, които, преслѣдвани по политически причини, сѣ намѣрили прибѣжище въ Княжеството, гдѣто и си живѣятъ мирно. (Притурка С).

Презъ мѣсець ноември 1883 г. направиха се постѣпки за да се отдалечи отъ г. Видинъ емигрантина Пашичъ, макаръ че рѣчениитѣ градъ се намира 40 километра приблизително далечъ отъ Сърбската граница. Българското правителство даде едно ново доказателство за приятелскитѣ си расположения, като е поканило рѣчений емигрантинъ да напустне Видинското окръжие, гдѣто, впрочемъ, той живѣеше съвършено мирно. (Притурка D).

На $\frac{1}{3}$ марта 1884 г. г-нъ Симичъ отирави една нота до Българското Министерство на Външнитѣ Дѣла, съ която го увѣдомяваше, че 5 или

6 емигранти, на които казваше и имената, били се установили въ селото Кириево, лежаще при границата, и минавали много често въ Сърбия, заплашвали че щяли да нападнѣтъ въ Сърбия съ една въоръжена чета.

Княжеското правителство не е липсало отъ да обърне най-сериозното си внимание върху това съобщение на Сърбскій Агентъ; но отъ едно изслѣдване, направено немедленно отъ пограничните власти, се е констатирало, че емигрантите никакъ не сж се готвили да преминѣтъ границата и че напротивъ тѣ живѣяли съвършено мирно, и освѣнъ това тѣ се намирали подъ единъ надзоръ на мѣстните власти до толкова строгъ, щото не имъ е възможно да предприематъ нѣщо противъ Сърбия. (Притурка Е). Тия съдѣнія сж съобщени на Сърбскійтъ Агентъ.

Презъ априлий мѣсець и въ началото на май Кралевското правителство нѣколко пѣти, чрезъ свойтъ представителъ въ София, е счело за нужно да прави нови постѣпки при Княжеското правителство относително движенията на емигрантите. То претендираше, че въ София даже Сърбски емигранти правяли събрания съ цѣль да се приготви едно движение противъ Кралевското правителство и че сжщитѣ движения се забѣлѣжавали и между емигрантите, находящи се въ Видинското обрѣжие. Сърбскійтъ Агентъ прибави даже, че нѣколко Черногорци били дошли отъ Цариградъ въ България, а именно въ София и въ Видинъ, съ единственната цѣль да се съединятъ съ Сърбскитѣ емигранти и да навлезѣтъ въ Сърбия. На $\frac{1}{2}$ май г-нъ Симичъ изново се представи предъ г-на Княжескійтъ Министръ на Външнитѣ Дѣла за да му повтори горѣизложенитѣ оплаквания, и въ отговоръ рѣченийтъ Министръ даде на г-на Симича най-формалнитѣ увѣренія, че Княжеското правителство не търпи и нѣма никога да позволи революционерни движения противъ Сърбия и прибави, че най-енергичнитѣ мѣрки ще се взематъ, ако се докаже, че нѣкои емигранти имали намѣрение да нападнѣтъ на Сърбската територия; но отъ направенитѣ слѣдетвия се доказа, че утвържденията на Сърбското правителство не се основаватъ на никакъвъ фактъ; отъ рапортитѣ на пограничните власти, тукъ приложени въ преводъ и които, по получаванieto имъ, сж били съобщени въ прещисъ на г-на Симича, е било констатирано, че нито въ София, нито въ Видинъ не сж дохождали Черногорци изъ Цариградъ, и че никаква чета, било отъ Черногорци, било отъ емигранти Сърби, не е миновала изъ България въ Сърбия (Притурка П).

При всичко това откровенно поведение на Българското правителство, препирната неочаквано е зела единъ по остръ характеръ вслѣдствие едно съобщение, направено отъ г-на Симича, който на 15/27 май прочете на Княжескійтъ Министръ на Външнитѣ Дѣла една телеграмма, която той бѣ получилъ отъ правителството си. Въ тази телеграмма г-на Гарашанинъ казваше, че „постояннитѣ нашествия на сърбскитѣ емигранти смущавали спокойствието на пограничните окрѣжи въ кралевството, че тия нашествия происхождаха отъ това, гдѣто Българското правителство е считало за възможно да позволява на емигрантите да живѣятъ при самата граница, че дѣйствиата на тѣзи емигранти и прокламациитѣ, които тѣ открито печатали предъ очитѣ на княжескитѣ власти, съставлявали едно положение на работитѣ което кралевското правителство не можало да търпи безъ да протестира енергично, и да поиска слѣдователно скоронно удовлетворение и земанieto на твърдѣ строги мѣрки за отдалечението на емигрантите“.

По прочитанieto на тази телеграмма отъ г-нъ Симичъ, г-нъ Балабановъ изрази само своето дълбоко удивление както за тонѣтъ, тѣй сжщо и за съдържанието на тази депеша, съ която безосновно се обвиняватъ както емигрантите, а тѣй сжщо и поведението на Българското правителство.

Сърбскій дипломатически агентъ, помоленъ да представи фактове за да подкрѣпи тия негови заявления, съобщи устно на 16/28 май на княжеското Министеретво на Външнитѣ Дѣла слѣдующитѣ два факта:

1) при пограничните български околии, Кула или Вѣлоградчикъ (Сърбскія агентъ не можи да опредѣли точно мѣстото) се е образвала една чета отъ възстаници, която щяла да нападне мѣстността „Нови-Ханъ“ лежаща въ Княжевацкій окр. въ Сърбия;

2) нѣкой си Лазаревичъ, Сърбскі емигрантъ, пребивающій въ Видинъ е миналъ въ Сърбия, гдѣто билъ арестуванъ отъ кралевскитѣ власти, които намѣрили у него една прокламация подписана отъ Паничъ.

Българското правителство, като взе забѣлѣжка отъ тия заявления, побърза да предприше да стане едно изслѣдование. Отъ това изслѣдование, както се вижда отъ тукъ приложенитѣ телеграфически рапорти на пограничните власти, става явно, че революционни чети никога и въ никой окрѣжъ въ България не сж се съставлявали и че такива никога не сж преминавали границата; че емигрантите продължаватъ да живѣятъ тамъ, гдѣто сж.

се установили въ началото на тѣхното преселение и се занимаватъ спокойно съ своитѣ занятия и че най послѣ тѣхното поведение не обнаружавало никакъ движения подобни на ония, които имъ се приписватъ (Прибавка G.)

Относително же специалния случай за арестуването въ Сърбия на нѣкой си Лазаревичъ, споредъ даденитѣ свѣдѣния отъ Видинското окръжно управление, произлиза че арестуваното отъ Сърбскитѣ власти лице не е било никакъ емигрантинтъ съ това име, който до сега се намира въ Видинъ, нѣ неговий синъ, който никога не е билъ осъжданъ, а продължавалъ да живѣе спокойно въ Сърбия, и много пѣти е дохождалъ въ Видинъ, снабденъ отъ кралевскитѣ власти съ редовни паспорти за да нареди съ баща си нѣкои семейни работи. Тѣй нареченитѣ прокламации, които Сърбското правителство било намѣрило у него, не сж били друго нѣщо, поне споредъ нашитѣ свѣдѣния, освѣнъ нѣколко броеве на в. „Свобода“, който е вече престаналъ да се издава и който може би да е съдържалъ нападателни статии противъ дѣйствиата на Сърбското правителство, както почти въ всякой брой, съдържаше враждебни статии и противъ Българското правителство, което не можеше да спре тѣхното обнародване, тѣй като печатътъ е свободенъ въ България. Колкото за обвинението, че свободно се печатали въ Видинъ, предъ очитѣ даже на княжескитѣ власти, прокламации и бунтовнически брошури спрямо едно съседно и приятелско правителство, то княжескиятъ кабинетъ може да потвърди, че никакви подобни издания не сж излѣзли, споредъ колкото то знае, отъ българскитѣ печатници въ Видинъ. Съществува дѣйствително една прокламация, подписана отъ Пашича и отъ нѣтъ други политически емигранти, нѣ тя е била публикувана на 1 декемврий 1883 год. у Новий Садъ, въ Австрия. Нѣкой български вѣстници сж препечатали тази прокламация — едни на цѣло, а други въ части, и възможно е щото сърбския подданикъ Лазаревичъ да е ималъ при себе си именно номерата на вѣстницитѣ, които сж съдържали тѣзи препечатвания. Такива сж били официалнитѣ данни, събрани отъ Българското правителство относително фактоветѣ, които сърбскитѣ агенти му е съобщили като основни доказателства по оплакванята на неговото правителство. Тѣзи данни незабавно се съобщиха на г-на Симича и Бѣлградскитѣ кабинетъ не можеше да има никакво съмнѣние върху намѣренията и искреността на Княжеското правителство и неговитѣ погранични власти, тѣй като поведението, което то бѣше взело презъ

послѣдната есенъ потвърждава напълно неговото искрено желание да поддържа добри сношения съ едно съседно и приятелско правителство и да изпълни задълженията си къмъ него до край. Не е слѣдователно отсъствието на добрата воля или на уважение къмъ единъ съседъ, което принудило княжеското правителство да не се съобрази съ желанието на Бѣлградскитѣ кабинетъ за да отдалечи сърбскитѣ емигранти отъ границата; ако правителството бѣ интернирало въ источната частъ на Княжеството тия емигранти, то щѣше да постъпи противъ Конституцията, която е въ сила въ страната, и за да наруши тѣй основний законъ, то трѣбваше да има осѣзателни доказателства за опасността отъ тѣхното пребивание въ окръжитѣ на западната частъ на Княжеството. Нѣ при всичко това на ^{24 май}/_{5 юний} вечерта, г-нъ Симичъ, прие отъ правителството си заповѣдъ да представи единъ ултиматумъ, който още на вторий день заранъта, бѣше извѣстенъ въ София чрезъ една телеграмма на агенцията хавасъ, датирана отъ Нишъ на ^{24 май}/_{5 юний}. Съ тая телеграмма, споредъ текстътъ, прочетенъ отъ г-нъ Гарашанинъ въ скупщината въ засѣданieto ѝ отъ ^{25 май}/_{6 юний}, кралевското правителство формално протестираше противъ факта, „че княжеското правителство безъ да обърне внимание на исканията на кралевското правителство и да вземе строги мѣрки противъ емигрантитѣ, то позволявало въ това врѣме и пребиванието въ София на митрополитъ Михаила“.

Сърбското правителство обаче знаеше, че Българското правителство, се държеще, колкото се отнасяше до емигрантитѣ, на същата почва, на която се бѣше поставило отъ самото начало. То познаваше твърдѣ добръ неговитѣ намѣрения тѣй също и добрата му воля. — Да се наблюдаватъ емигрантитѣ, да имъ се препятствова да не предприематъ нѣщо противъ съседното и приятелско на Княжеството Кралевство, да не се притесняватъ до тогава до когато тѣ не злоупотрѣбятъ съ гостоприемството което имъ се дава; такава е задачата, която Българското правителство бѣше си поставило да изпълни и мисли да е изпълнило до тоя день. То не може да разбере, защо и какъ, слѣдъ даденитѣ увѣрениа на Сърбското правителство и вопреки неговото правилно и законно поведение по тѣзи работи, минуванетоъ презъ София на митрополита Михаила и пребиванието на нѣколко емигранти въ столицата или въ Видинскитѣ окръгъ, могли би да се считатъ като една постоянна опасностъ за рѣда и мира въ Сърбия.

Въ кратицъ, разнитѣ фази презъ които е ми-

налъ въпросътъ за емигрантитѣ, показва достатъчно, че тойзи въпросъ отъ само себе си не бѣше никакъ отъ естество да земе такъвъ остръ характеръ, който той е взелъ тѣй ненадѣйно, велѣдствие сиѣшното дѣйствие на Сърбското правителство. Сиѣшността на тия рѣшения и на тѣзи постѣпки още по трудно може да се обясни ако се вземе предъ видъ, че освѣтъ фактътъ, ясно установенъ, че никога не е имало сърбски емигрантски чети, които да сѣ навлазяли въ Сърбската територия, нито българи злодѣйци, които да сѣ нападнѣли Сърбската територия, нито пакъ черногорци които да сѣ дошли отъ Цариградъ съ цѣлъ да навлезатъ въ Сърбия. Кралевското правителство въ всякой случай знаеше добръ, че числото на емигрантитѣ не е значително; то днесъ не надминува числото на 41, които сѣ распределени както слѣдва: Кюстендилскій окръгъ 4; Трънскій окр. 1 священникъ живущий въ единъ манастиръ, който лежи близо при тойзи градъ; Ломскій окръгъ 4; Видинскій окръгъ 30 емигранти съ 5 дѣца и 6 жени; и най-сѣтъ 2-та въ София, столицата на Княжеството, която при всичко че е на едно разстояние отъ 65 километра отъ границата, Сърбското правителство се види да я счита за пограниченъ пунктъ. Като се има предъ видъ това число, за оцудване е наистина тоя шумъ, който се направи въ Бѣлградъ и въ Нишъ за тѣзи емигранти че ужъ тѣ сѣставлявали чети, нападнали и били една постоянна опасностъ за реда и общественото спокойствие въ Сърбия!

Нѣ свършихме въпросътъ за емигрантитѣ. Сега пристѣпваме да изложимъ фактитѣ и взглядовѣтъ, отъ които всякога се е водило княжеското правителство по въпросътъ за пограничното спорно мѣсто до Българското село Брѣгово отсамъ Тимока.

Дѣлата на делимитационната европейска коммисия, която, съгласно членъ 2 отъ Берлинскій Договоръ, е опредѣлила границата между двѣтъ държави, доказватъ ясно, че течението на Тимока образува въ предмѣтнитѣ мѣста пограничната линия между България и Сърбия. XI чл. 33 протоколъ на тази коммисия е изрично казано слѣдующето:

Членъ XI. „Начиная отъ пункта, който е опредѣленъ отъ международната коммисия, за опредѣленето на Сърбската граница при Иоанова-Ливада на 10 километра приблизително отъ Кула — Смилова Кула (стѣлъбъ №. 62), границата между България и Сърбия се съпада съ старата „источна граница на Сърбското Княжество чрезъ „балкана и Тимока, тя се съединява съ Дунавскій талвегъ или сливането на Тимока въ Дунава при Ракомица“.

Сърбското правителство поддържа, че отъ 1833 година още границата между Турция и Сърбия била по тѣзи мѣста, опредѣлена върху десний брѣгъ на Тимока, по старото корито на рѣката. Европейската коммисия обаче говори за Тимокъ, безъ никаква разлика на старото или ново корито.

Слѣдователно настоящето течение на Тимока служи и трѣбва да служи за погранична линия, съгласно международнитѣ актове, въ околноститѣ дѣто се намира спорното мѣсто.

Тази територия, положението на която е показано въ тукъ приложенитѣ чертежъ, е една ливада отъ 150 дюлюма, отъ която нѣколко части принадлежатъ на частни лица. Споредъ преданията по голѣмата частъ отъ тая ливада нѣкогашъ е била дадена на Княза Милоша да се ползува отъ нея за папа на коньетѣ му, срѣщу едно възнаграждение отъ единъ грошъ за една кола сѣно. Падари, поставени да пазятъ тая частъ отъ ливадата, живѣли въ една къщичка, построена за тази цѣлъ.

Кога и какъ обикновенитѣ падари се сѣ замѣстили съ погранични стражари, това не може точно да се опредѣли.

Нѣ извѣстно е че, отъ създаването на княжеството, Брѣговскитѣ жители, отъ които нѣкои си иматъ владѣтелни документи за една частъ отъ тази ливада, непрестанно сѣ се оплаквали и заявявали предъ Видинското окръжно Управление за тази ливада, находяща се въ Българската територия, и завзета обаче отъ чужди солдати. Българското Правителство не е испущало никога отъ предъ видъ това положение, което докачаше цѣлостта на неговата територия. И не е оправдателно слѣдователно да се казва, че въпросътъ е възникналъ внезапно, безъ да е билъ предварително третиранъ, защото дѣлата на смѣсенитѣ коммисии, които сѣ се назначавали една подиръ друга отъ 1878 насамъ засвидѣтелствуватъ, че България се е старала да се опредѣли границата между Българското Княжество и Сърбското Кралество.

Въ 1878, въ врѣме на управлението на Князь Дондукова-Корсакова, по неговата инициатива, една смѣсена коммисия бѣше назначена за да опредѣли границата въ Кулската околия. Русскитѣ Делегатъ се уповавалъ на членоветѣ 2-й и 36-й отъ Берлинскитѣ Договоръ за да се обозначи границата споредъ тия членове. Сърбскитѣ делегати никакъ не сѣ съгласили да се разглеждатъ документи, а заявили, че споредъ тѣхнитѣ инструкции, тѣ трѣвало да се придържатъ въ трасето, което Сърбитѣ сами направили

презъ 1878. Комиссията се растури безъ да дойде до едно споразумение.

Смѣсеннитѣ комисии, които били се назначили презъ 1879 и 1880 не сж имали сжщо никакъвъ резултатъ.

Послѣ нѣколко врѣме, въпросътъ пакъ започна да се разглежда въ всичката си цѣлостъ. Назначи се една комисия презъ мѣсяць октомврий 1882 съ цѣль да се заключи една конвенция, която да опредѣли сношенията на пограничните населенія, и да провѣри въ сжщото врѣме спорнитѣ погранични мѣста. Единъ проектъ за конвенция дѣйствително се изработи, прие се и подписа отъ всичкитѣ членове на комисията презъ декемврий 1882 въ Бѣлградъ; първий чл. отъ тази конвенция опредѣлява между друго, че Сърбско-Българската комисия не само ще отиде да прегледа на мѣстото пограничните пунктове, нъ че тя ще разгледва още и оплакванията, които бж се появили по граничната линия. Обаче, противъ ожиданието на Княжеското правителство, Кралевското правителство отказа да одобри и подпише тая конвенция, тѣй щото пограничниятъ въпросъ остана висящъ повече отъ седемнадесетъ мѣсеци насамъ, вопреки нееднократнитѣ постѣпки отъ страна на княжеското Министерство на Външнитѣ дѣла за да се ускори рѣшението на тойзи въпросъ, настоящето положение на който е единъ постояненъ источникъ на всякакъвъ видъ недоразумения, оплаквания и на чести безрѣдици въ разни страни по границата.

Особени преговори е имало отъ 22 марта до 22 послѣдний май относително ливадата при Брѣгово. Въ това мѣждуврѣмие Министра-предсѣдателятъ често се е разговарялъ съ Сърбский агентъ за тази работа, и тукъ приложената кореспонденция между Министерството на Вътрѣшнитѣ дѣла и Видинското окръжно управление по тоя въпросъ доказва, че България не е имала никакъ намѣрение да дѣйствува внезапно. Трѣбва да се забѣлѣжи преди всичко, че рѣшението да се покани Сърбскийтъ караулъ да се оттегли отъ тойзи пунктъ, се е zelo тогава, когато при тия преговори и постѣпки, осемдесетъ души приблизително преминяхъ Тимока за да построятъ на мѣстото на кѣщичката, която е била тамъ до тогасъ, единъ пограниченъ постъ, а въ това число имаше до десетъ души въоружени хора, които сж дошли за да усилятъ единъ караулъ, присѣтствието на който въ Българската територия бѣше вече предметъ на протестации както отъ страна на пограничните жители, тѣй сжщо и отъ страна на княжеското

правителство. — Внезапното пристигане на тѣзи хора на десний брѣгъ на Тимока не можѣше озвѣнѣ да растрѣвожи околното население, особено като се земе предъ видъ известното поведение на Сърбско-кралевското правителство по въпроса за емигрантитѣ.

Българското правителство не можѣше да остане хладнокрѣвно предъ едно таково насилственое дѣйствие отъ страна на едно съседно Господарство върху една територия, която, на основание на договоритѣ, съставлява една нераздѣлна часть отъ княжеството.

То никакъ не очакваше това приключение, защото предъ нѣколко дни Видинскийтъ и Неготинскийтъ окръжни управители, като бѣхж ходили на самото мѣсто, Неготинский управитель бѣше припозналъ, че Сърбскийтъ караулъ се намира дѣйствително въ Българската територия и го увѣрилъ, че ще иска заповѣдь отъ Правителството си за да пренесе караулътъ на Сърбската територия. (Притурка Н). Нъ понеже всичкитѣ постѣпки, направени за тая цѣль при Сърбский представителъ и кралевскитѣ власти, останахж безъ послѣдствие, то княжеското правителство се намѣри въ неприятното положение да обяви на 14/26 май на Г-на Симича, че то ще бѣде принудено само да покани Сърбский караулъ да испразни това мѣсто, което то счита като съставляюще нераздѣлна часть отъ княжеството. И дѣйствително, на ^{22 май}/_{3 юний} Видинский окръженъ управитель, придруженъ отъ деветъ полицейски жандарми, отидохъ при занимамата отъ Сърбский караулъ кѣщичка и го поканихж да се атѣгли отатѣкъ Тимока.

На ^{23 май}/_{4 юний} Сърбский Кралский агентъ, по заповѣдь отъ правителството си, отпрати на Княжеский Министръ на Външнитѣ Дѣла една нота, чрезъ която той го молеше да му съобщи причинитѣ, които сж принудили Княжеското правителството да завземе спорното мѣсто, а тѣй сжщо и документитѣ на които България мисли, че можъ да се уповае за завземанието на таза ливада.

Преди да е имало врѣме Българското Правителство да отговори на това съобщение, на ^{24 май}/_{5 юний} вечерята, г-нъ Симичъ приелъ заповѣдь да представи неговий ултиматумъ; той бѣше ятоваренъ да заяви на Българското Правителство, че „неговата енергия по спорното мѣсто отсѣмъ Тимока съставлява едно дѣйствие *грубо* и пч.“ това е сжщиятъ текстъ на телеграммата отпратна на г-на Симича и прочетена отъ господина Гарашанина въ скупщината въ засѣданието ѣ отъ ^{27 май}/_{юний}, когато

още ултаматумътъ не бѣше предаденъ на Българското Правителство.

Такъвъ е ходътъ на въпроса за Брѣгово, който въпросъ, даже и предъ очитѣ на Сърбското правителство не е билъ никакъ отъ естество да прекъсне сношенията между двѣтъ страни, както това го доказва и горѣупоменжтата нота на Сърбский агентъ отъ $\frac{23 \text{ май}}{4 \text{ юний}}$. Княжеското Правителство мисли, че то не би изпълнило своята длъжностъ къмъ страната, ако то би допуснѣло още нѣколко врѣме пришествието на странни солдати върху една частъ отъ територията на Княжеството, а особено когато узна, че 80 селени, между които е имало 10 въоружени, сѣ минѣли на Българската територия и като е имало предъ видъ още и поведението на Сърбското правителство по въпросътъ за емигрантитѣ.

Ако, обаче, Сърбското правителство би искало да се възползува отъ съществуването на едно старо корито на Тимока за да оправдае претенцитѣ си върху спорното мѣсто, Българското Правителство, въ тоя случай, не би никакъ се противило да се издирятъ всичкитѣ мѣста, дѣто Тимокъ е измѣнилъ течението си, подъ условие обаче че ще има право да завземе тия мѣста, които расположены нѣкогажъ отъ отсамъ Тимокъ, по насящемъ намиратъ се въ Сърбската територия въѣдствие промѣненіята, които сѣ станали въ коитото на тази рѣка, както е случаятъ съ едно мѣсто отъ 300 дюлюма, находяще се срещъ Българското село Балеи, на едно разстояние отъ 2 и половина километра отъ Брѣгово. Стига да се хвърли само единъ погледъ върху горѣпожтий черѣжъ, който показва топографическото положение на въпросното мѣсто, за да се признае, че ако „Кралевската ливада“ трѣбва да принадлежи на Сърбия, защото Тимокъ се е оттеглилъ отъ Българската територия, по същата причина „Царина ливада“ трѣбва да принадлежи на Българското Княжество. Тя има едно пространство отъ 50 дюлюма повече отъ Кралевската ливада.

Обаче, България нѣма претенция да възбужда подобенъ въпросъ; тя приема границата тъй както тя е ила показана отъ Берлинский Договоръ и тъй како е била опредѣлена отъ делимитационната Европейска комисия. Княжеското Правителство е убѣдено че границата между двѣтъ страни въ тѣзи мѣста не е и не може да бѣде друга освѣнъ настоящѣ течение на Тимокъ; тя е освѣнъ това граница, ято дава най сигурната гаранция, за да се избѣгнатъ всякакви спорове, които могатъ да повредятъ сношенията на двѣ съсѣдни държави.

Отъ горѣизложеното се показва, че Княжеското Правителство не само не е нищо направило за да даде поводъ на едно прискърбно прекъсване на сношенията, но то, за да го предвари, е употребило даже и всичкитѣ примирителни възможни средства.

Нееднократнитѣ увѣрения, които Българский Министръ на Въннитѣ Дѣла даде на Сърбский агентъ въ разнитѣ свиждания, които той е ималъ съ него, послѣдната постѣпка, която той нарочно направи предъ него на $\frac{26 \text{ май}}{7 \text{ юний}}$ и която е изложена въ вербалната нота отъ $\frac{27 \text{ май}}{8 \text{ юний}}$ и най послѣ размѣнената кореспонденция върху този въпросъ, било между Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла и граничните мѣстни власти, било между Министерството на Въннитѣ Дѣла и Сърбский агентъ (Притурка I), доказватъ справедливото расположение и примирителнитѣ чувства, които всекога сѣ въздушевлявали Княжеското Правителство, тъй също и искренното му желание за да се достигне до едно споразумѣние, безъ да се докача достоинството и честъта на двѣтъ държави.

Но позлощастие, то не може да успѣе. То крайно съжалява за прекъсването на сношенията, но то сменя същеврѣменно отъ себе си всякаква отговорностъ.

ПРИТУРКА А.

Телеграмма отъ Видинский управитель до Министра на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

(27 октомври 1883. — № 102).

Много сѣрби се събрахъ около границата и чакатъ резултата въ Зайчаръ. Въ случай на нужда, могатъ ли намѣри прибѣжище въ нашата територия? По мое мнѣние трѣбва да има при границата поне една дружина отъ народната милиция, да не би въ такава мѣтина да направятъ кражби на нашето население. Азъ до нѣкъдѣ взехъ нѣкои мѣрки и чакамъ вашитѣ заповѣди.

(Подписалъ) управитель: Ивановъ.

Министрътъ на Вътрѣшнитѣ Дѣла до Видинский управитель.

28 октомври 1883.

Не е нужно да употребявате нито милицията нито войската за сѣрбската граница за бѣжанцитѣ, които, вѣрвамъ, идятъ у насъ за защита. Но ако идатъ лица въоръжени или които искатъ да образуватъ въоръжени чети у насъ, на първитѣ

ще отнемете оръжието, а вторитѣ ще вземете подѣ полицейски надзоръ. Въ краенъ случай само ще повикате войска, която ще има наставления отѣ Военното Министерство. Мирнитѣ бѣжанци ще прибирате, ще настанявате и ще храните, ако нѣма съ какво да си купятъ храна, като държите смѣтка за расходитѣ. Сърбскитѣ политически престѣпници, които прибѣгноватъ у насъ, могатъ да живѣятъ подѣ защитата на нашитѣ закони, но ако не мируватъ у насъ, ще ги вземете подѣ полицейски надзоръ.

(Подписалъ) Цанковъ.

Видинскій управитель до Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

(28 октомврий 1883).

Народътъ сърбски, който бѣше дошълъ на границата, се повърнѣ по домоветѣ си. Политическитѣ престѣпници бѣгатъ у насъ, и азъ ги пращамъ въ Видинъ.

(Подписалъ) Ивановъ.

Същий.

30 октомврий 1883.

Днесъ дойде презъ Румъния Владимиръ Милоевичъ, членъ на радикалната партия отѣ Бѣлградъ.

(Подписалъ) Ивановъ.

Същий.

(30 октомврий 1883).

Никола Паничъ пристигна въ Видинъ чрезъ Румъния. Той иска да остане тукъ три дена и ще замине за София.

(Подписалъ) Ивановъ.

Същий.

(30 октомврий 1883).

Отъ либералитѣ: Величковичъ, Стайковичъ, Нешичъ и Якичъ и напредницитѣ: Симичъ, Лаловичъ и Рангеловичъ, които сѣ избѣгали на нашата страна отѣ Зайчаръ, желатъ да се върнатъ обратно. Моля вашата заповѣдъ: да позволя ли?

(Подписалъ) Ивановъ.

Сърбскій Дипломатическій Агентъ до Българския Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

(30 октомврий 1883. — № 1347).

Савва Нешичъ, съдия, Живоинъ Величковичъ, адвокатъ, Душанъ Ивановичъ, писецъ, Мила Симичъ, Никола Лаловичъ и Никола Ивановичъ, търговци, всичкитѣ отѣ Зайчаръ, телеграфически извѣстяватъ ми отѣ Видинъ, че вельдетвие пощното нападение въ Зайчаръ отѣ инсургентитѣ на

Чернорѣчката околия, 29 на този мѣсець, тѣ прибѣгнали въ България; че Княжескитѣ власти ги испратили въ Видинъ и че не имъ позволяватъ да се върнатъ въ Сърбия. Вельдетвие това, поменжитѣ лица молятъ ме да имъ издѣйствовамъ позволение за да се върнатъ въ Сърбия чрезъ Радоявацъ.

Като знамъ, че тѣзи лица не сѣ инсургенти, имамъ честта да ви моля, господине Министре, да дадете чрезъ телеграфа нужнитѣ распорѣждания за да имъ се позволи да се върнатъ въ Сърбия презъ Радоявацъ.

Благоволете да ми съобщите, колкото е възможно по-скоро, вашето рѣшение и приемете и пр.

(Подписалъ) Симичъ.

Министрътъ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла до Видинския управитель.

(30 октомврий 1883).

Можете да освободите да се върнатъ назадъ въ Сърбия Савва Нешичъ, съдия, Живоинъ Величковъ, адвокатъ, Душанъ Ивановичъ, писаръ, Миланъ Симичъ, Никола Лаловичъ и Никола Ивановичъ, търговци, всички отѣ Зайчаръ. Какъ ви повтарямъ, че ще обезоръжавате всичкитѣ лица, които идатъ отѣ Сърбия, и ако искатъ да се върнатъ тамъ, можете да имъ позволите, но безъ оръжие. Колкото за политическитѣ престѣпници, които желатъ да останатъ подѣ защитата на нашитѣ закони, тѣ могатъ да живѣятъ въ България, но далеко отѣ Сърбската граница, и ако нѣматъ средства за пѣтни разноски и за прехраната имъ, правителството ще вземе нужнитѣ мѣри за това.

(Подписалъ) Цанковъ.

Видинскій управитель до Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

(1 ноемврий 1883)

Лицата, които сѣ поменати въ телеграмата ви, заминуваха за Сърбия.

За управителя (подписалъ) Хохоръ.

Българскій Агентъ въ Бѣлградъ до Министра-Президента, управляющій Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

(2 ноемврий 1883).

Министрътъ Богичевичъ ви благодари отъ страна на правителството за поменжитѣ въ дената ви мѣрки.

(Подписалъ) Кировъчъ.

Видинский управитель до Министра на Вътрѣшнитѣ Дѣла

(3 ноемврий 1883).

Двама сѣрбски емигранти желяхтъ да идатъ въ Шуменъ или въ Руссе. Тѣ утрѣ заминоватъ за Руссе съ парахода. Молж да отворите телеграфически кредитъ и да ми дадете инструкции като каква сума можж да дамъ на всякой отдѣлно и подь какви условия.

За управитель (подписаль) Хо хоръ.

Министрътъ на Вътрѣшнитѣ Дѣла до Видинския управитель.

(4 ноемврий 1883).

За политическитѣ сѣрбски бѣженци трѣбва предарително да ми съобщавате имената имъ и Министерството като узнае, че тѣзи хора дѣйствиелно се лиша атъ отъ всякакви средства, ще ви даде инструкции, що трѣбва да правите.

(Подписаль) Цанковъ.

Телеграмма отпавена изъ Видинъ отъ деветъ сѣрбски главни емигранти до Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

(4 ноемврий 1883).

Велѣдствие събитията въ Сѣрбия, принудени сме да избѣгнемъ тукъ и да подиримъ защита, като политически бѣжанци. Шомъ пристигнахме тукъ, префектътъ иска да ни прати въ Шуменъ. Ние му се помолихме да не ни прислѣдва, защото Видинъ е доста далечъ отъ границата. Ако е нужно, ние ще дадемъ поручители отъ тукашнитѣ граждани, но ако е съвѣмъ невъзможно, молимъ ви да ни позволите да живѣемъ въ нѣкое друго окръжие, гдѣто животътъ е по удобенъ.

(Подписали): Паничъ, Зайчареки депутатъ, Станоевичъ, Княжевацки депутатъ, Миленовичъ, Больевачки депутатъ, и шесть други бѣжанци.

Министрътъ на Вътрѣшнитѣ Дѣла до Видинский управитель.

(5 ноемврий 1883).

Паничъ, Станоевичъ, Миленовичъ и други шесть сѣрбски бѣженци молжтъ да останжтъ въ Видинъ. Ако не намирате несгодности, оставете ги въ Видинъ, но съ условие да мируватъ и да не излизатъ отъ града за да ходжтъ около границата на Сѣрбия.

(Подписаль) Министръ Цанковъ.

Министрътъ на Вътрѣшнитѣ Дѣла до господа Паничъ, Станоевичъ, Миленовичъ.

(5 ноемврий 1883).

Телеграфирахъ на управителя да ви остави да живѣете въ Видинъ, ако нѣма несгодности; но съ условие, че вне нѣма да излизате отъ градътъ за да ходите около границата на Сѣрбия.

(Подписаль) Министръ Цанковъ.

Ломъ-Паланкский управитель до Министра на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

(4 ноемврий 1883).

РАПОРТЪ

№ 5713.

Отъ послѣднето събитие въ Зайчарскийтъ окръжъ, Сѣрбия, сж избѣгали и дошли въ предѣлитѣ на Княжеството нѣколко граждани; въ г. Ломъ се намиратъ четирма, а именно, Христо Лазаревичъ, Йока Лазаревичъ, Петръ Античъ и Станоя Античъ. Двата първи, по заповѣдта на Видинский управитель, дойдохж отъ този послѣдний градъ въ Ломъ-Паланка, а другитѣ двама дойдоха право отъ Сѣрбия.

Велѣдствие това, имамъ честь да ви молж, господине Министре, да благоволите да ми дадете вашитѣ инструкции: мож ли да оставж въпроснитѣ лица да живѣжтъ въ Ломъ, или да ги пратж вътрѣ въ Княжеството.

За управитель (подписаль) Ивановъ.

Телеграмма отъ Министра на Вътрѣшнитѣ Дѣла до Ломъ-Паланкский управитель.

(8 ноемврий 1883 год.)

Сѣрбскитѣ бѣжанци (поменжти въ рапортътъ ви) можатъ да останатъ въ Ломъ, нъ съ условие да мируватъ, и да не се отпавятъ вждѣ границата.

(Подписаль) Цанковъ.

Видинский управитель до Министра на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

(7 ноемврий 1883 год.)

Отъ вчера представихж се въ окръжното управление слѣдующитѣ сѣрбски емигранти: единъ попъ, двама професори, четирма чиновници, единъ земледѣлецъ, петима търговци, единъ депутатъ и началникъ на една дружина отъ народната милиция Тѣ се намиратъ въ най-голѣмото бѣдственно положение.

(Подписаль) Райновъ.

Телеграмма отъ Видинския управителъ до Министра на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

(8 ноемврий 1883 год. — № 5666.)

Днесъ пристигна при граничното село Салашъ, единъ въоръженъ сърбеки бюлюкъ-башия подъ предлогъ да купи провизия за корпуса на пазачитѣ. Азъ заповѣдахъ да го обезоръжатъ и го предадохъ, тъй сѣщо и неговитѣ оржжия на сърбекитѣ власти.

(Подписалъ) Райновъ.

Министрътъ на Вътрѣшнитѣ Дѣла до Сърбекия Дипломатическия Агентъ.

(9 ноемврий 1883 год. — № 7342.)

Честъ имамъ да ви препратя тукъ приключенъ пренисъ отъ една телеграмма, която Видинския управителъ ми отпрати, касателно влизването въ нашата територия на единъ въоръженъ бюлюкъ-башия (сержантъ).

(Подписалъ) Цанковъ.

Министрътъ на Вътрѣшнитѣ Дѣла до Видинския управителъ.

(16 ноемврий 1883 год.)

Съобщете ми телеграфически, съ какво се занимаватъ сърбекитѣ емигранти въ Видинъ, и какви намѣрения тѣ иматъ, относително работитѣ въ Сърбия.

(Подписалъ) Цанковъ.

Видинския управителъ до Министра на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

(19 ноемврий 1883 год.)

Два политически емигранти установихъ се у тѣхнитѣ роднини въ Ново-Село и Кириево. Трима, които извадихъ вересии изъ Видинско, се занимаватъ съ работа. Другитѣ нѣматъ никакви средства за живѣне. Тѣ сѣ известихъ, че Сърбекото правителство конфискувало всичкитѣ имъ движими и недвижими имущества, нѣ тѣ се надѣятъ, че щомъ замине террорътъ, тѣхнитѣ приятели ще имъ помогнатъ да се възвърнатъ въ отечеството си, по амнистия. За сега тѣхното поведение е много добро; тѣ стоятъ мирно.

(Подписалъ) Райновъ.

Видинския управителъ до Министра на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

(26 ноемврий 1883 год. — № 6046.)

РАПОРТЪ

Три нови емигранти прибѣгнахъ въ Княжеството, именно: Радойко Никодиевъ, родомъ отъ село Ботьваца — Стоянъ Митевъ, отъ село Вратарница, Черно-рѣчки окръгъ, и Иванъ Ристичъ.

Тойзи послѣдний, споредъ рапортътъ на околийскитѣ началникъ на Кула, е емигриралъ, защото е обвиненъ въ убийство. За това азъ му заповѣдахъ да ми го прати тукъ, и да поиска отъ сърбекитѣ власти обвинителния актъ.

(Подписалъ) Райновъ.

Телеграмма отъ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла до Видинския управителъ.

(16 мартъ 1884 год. — № 2208.)

Споредъ слухове, около 40 сърби съучастници въ послѣднитѣ сърбеки размирици побѣгнали въ Княжеството и се наврътали около границата. Явете телеграфически истина ли е това.

(Подписалъ) Петковъ.

Видинския управителъ до Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

(17 мартъ 1884 год. — № 1762.)

Освѣнъ осемтъ сърби, означени въ рапортътъ ми подъ № 1665, има още двама души отъ манастиря на Сухи-долъ въ Сърбия, които прибѣгнахъ въ България, защото сѣ били, казватъ тѣ, противъ избиранieto на настоящия Бѣлградскитѣ митрополитъ. Единия се установи въ манастиря Доброволъ и другия въ манастиря Изворъ.

(Подписалъ) Райновъ.

Кюстендилската префектура до Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

(25 априлий 1884 год. — № 2393.)

РАПОРТЪ.

Изворскитѣ околийскитѣ началникъ ми извѣства, че кмета отъ Долне-Любавската община му испратилъ 8 хора побѣгнали отъ Алексиначката тъмница, гдѣто били запрени, защото били взели участие въ послѣднитѣ смущения въ Сърбия. Споредъ рапорта на околийскитѣ началникъ, тѣ сѣ много бѣдни и нѣматъ съ какво да живѣятъ.

Като ви съобщавамъ това, моля ви, господине Министре, да ми кажете телеграфически, що да права съ тѣзи хора, които се намиратъ по настоящемъ въ Изворъ.

За управителя (подисалъ) Карамановъ.

Телеграмма отъ Министра на Вътрѣшнитѣ Дѣла до Кюстендилскитѣ управителъ.

(26 априлий 1884 год. — № 3245.)

Кажете на сърбекитѣ емигранти да си намѣрятъ работа за прехрана, до гдѣто Министерскитѣ Съвѣтъ рѣши за мѣстото за пребиванието имъ.

(Подписалъ) Цанковъ.

Министрътъ на Вътрѣшнитѣ Дѣла до Кюстендилския управитель.

(5 май 1884 год. — № 3609.)

Въ допълнение на телеграммата ми отъ 26 априлий, съобщавамъ ви, че трѣбва да оставите да живѣятъ свободно и гдѣто щѣтъ въ Княжеството 8-тѣ сърбски политически бѣженци, подъ условие обаче, че ще си намѣрятъ работа, че нѣма да се скитатъ около границата и че нѣма да нападатъ на Сърбия.

(Подписалъ) Цанковъ.

Кюстендилский управитель до Министра на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

(7 май 1884 год. — № 2666.)

Изворский околийски началникъ извѣстия ми, че 8-тѣ сърби, които прибѣгнахъ въ това село, му представили едно прошение, съ което го молятъ да имъ позволи да идѣтъ въ Кюстендилъ, защото не можли да намѣрятъ работа въ Изворъ, и че велѣдствие тѣхната бѣдность тѣ се виждатъ принудени да просятъ хлѣбътъ си.

Като ви съобщавамъ това, имамъ честь да ви увѣдомѣхъ, господине министре, че взехъ подъ внимание въпросното прошение и че позволихъ на казанитѣ емигранти да се установятъ врѣменно въ Кюстендилъ, гдѣто ще можатъ по-лесно да печелатъ хлѣбътъ си, до гдѣто Министерский Съвѣтъ рѣши въпроса за тѣхното постоянно мѣстопребивание.

Благосолете и прч.

(Подписалъ) Бончовъ.

ПРИТУРКА В.

Сърбский Дипломатический Агентъ до Министра на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

8 ноемврий 1883 год. — № 1392.

(Извлечение.)

Имамъ честь да ви моляхъ, господине Министре, да благоволите да ми дадете имената на всичкитѣ емигранти, които се намиратъ въ Видинъ, тѣхното родно мѣсто и да ми кажете съ какво се занимаватъ.

Приемете и прч.

(Подписалъ) Симичъ.

Министрътъ на Вътрѣшнитѣ Дѣла до Сърбския Дипломатический Агентъ.

15 ноемврий 1883 год. — No. 7491.

Господине Агенте!

Имамъ честь да ви препратя тукъ приключенъ въ преписъ единъ рапортъ на Видинския упра-

витель, въ който сж упоменаватъ имената, занеманието и родното мѣсто на сърбскитѣ политически емигранти, които се намиратъ въ Видинъ.

(Подписалъ) Цанковъ.

ПРИТУРКА С.

Сърбский Дипломатический Агентъ до Министра на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

(22 декемврий 1883 год. — No. 1593.)

Кралското Министерство на Външнитѣ Дѣла ма увѣдомлява, че Станое Ивановичъ, кметъ на Больевацъ, Чернорѣчкий окръгъ, и Михайлъ Ступаровичъ, секретаръ на сжщата община, отграднжли отъ кассата 1,111,77 дин. и Живко Миленовичъ, кметъ на Планиничъ, сжщий окръгъ, отградналъ отъ кассата 1,298,18 динари, побѣгнахли въ България и се намиратъ по настоящемъ въ Видинъ.

Като ви съобщавамъ това, имамъ честь да ви моляхъ, господине Министре, да благоволите и направите нуждитѣ распорѣждания, щото горѣпоменжитѣ лица, които сж престѣпници, да се предадѣтъ подъ конвой на Чернорѣчнитѣ кралски власти и за тази цѣль азъ ви препрашамъ обвинителнитѣ актове, съ молба да благоволите да ми ги възвърнете и да ми съобщите резултата на вашитѣ постѣпки.

Приемете и прч.

(Подписалъ) Симичъ.

Видинский управитель до Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията.

(24-ий януарий 1884 год. № 515.)

Съгласно съ предписанието Ви, отъ 13 истекший декемврий подъ № 4484, имамъ честь да Ви възврънахъ, господине Министре, обвинителнитѣ актове касателно Сърбскитѣ подданици Станое Ивановичъ, Живко Миленовичъ и Михайлъ Ступаровичъ за кражба на общинскитѣ пари и въ сжщо врѣме Ви препрашамъ отговоритѣ, дадени само отъ първитѣ двама, тѣй като г-нъ Михайлъ не се намира по настоящемъ въ този градъ.

(подписалъ) Райновъ.

Министрътъ на Външнитѣ Работи до Сърбския дипломатически агентъ въ Софя.

(6-ий февруарий 1884 год. № 488.)

Въ отговоръ на писмото Ви отъ 22-ий декемврий подъ № 1595, имамъ честь да Ви препратж тукъ приключени, въ оригиналъ, двѣтѣ декларации направни отъ г-да Станое Ивановичъ и Живко

Миленовичъ, пребиваючи въ Видинъ, касателно кражбата, въ която тѣ се обвиняватъ.

Г-нъ Михайлъ Ступаровичъ, споредъ приетитѣ свѣдѣния, не се намиралъ по настоящемъ въ Видинъ и слѣдователно не е възможно да се достави и отъ негова страна една декларация.

Приключавамъ двата акта, за които упоменаваше вашето предшествующе писмо.

Благоволете и пр.

(подписалъ) Балабановъ.

Сърбский дипломатический агентъ до Министръ на Външнитѣ Дѣла.

(7-ий февруарий 1884 год. №. 1681.)

Господине Министре!

Съ писмото Ви отъ 6-ий текущаго № 488, Вий благоволихте, въ отговоръ на писмото ми под № 1595, да ми пратите, тукъ приключени, декларации, на Станое Ивановичъ, бивший кметъ на Ботьевачката община, и на Живко М. Миленовичъ, бивший кметъ на Планиничката община, Чернорѣчкии округъ, които сж обвинени въ кражба на сумми принадлежащи на общинската касса и които сж побѣгнали въ България. — Вий ми извѣстявате още че Михайлъ Ступаровичъ, бивший секретаръ на Ботьевачката община не се намира въ Видинъ и че слѣдователно относително него не е можалъ да се добие никакъвъ резултатъ. Безъ да се обръща внимание на неприличнии тонъ съ които сж написани тѣзи двѣ декларации, отправени до кралскитѣ Сърбски власти и които не трѣбваше да се приематъ нито да се засвидѣтелствуватъ отъ управителя, азъ си позволявамъ да Ви заблѣжж, господине Министре, че тѣзи декларации не отговарятъ на моето искание, което бѣше да се узнае, да ли княжескитѣ власти мислятъ да предаждъ на кралскитѣ власти тритѣ обвиняеми лица, за които е думата.

Сжщо имамъ честь да Ви моля, изново да благоволите да ми съобщите рѣшението, което ще земе княжеското правителство по предмѣта на екстрадицията на въпроснитѣ лица, на които кралското правителство сматра като на престѣпници противъ общото право.

Благоволете и пр.

(подписалъ) Симичъ.

Министрътъ на Външнитѣ Дѣла до Сърбския дипломатический агентъ.

(13-ий февруарий 1884 год. №. 595.)

Въ отговоръ на писмото Ви отъ 7-ий текущаго под № 168, имамъ честь да Ви съобщж че,

вслѣдствие доставенитѣ свѣдѣния, княжеското правителство съжелява живо, дѣто не може да удовлетвори исканието на Сърбското кралско правителство касателно екстрадицията на сърбекитѣ подданици Станое Ивановичъ, Михайлъ Ступаровичъ и Живко Миленовичъ.

Благоволете и пр.

(подписалъ) Балабановъ.

ПРИТУРКА D.

Министрътъ на Вътрѣшнитѣ Дѣла до Видинский управитель.

(5-ий декемврий 1883 год.)

Кажете на Пашичъ да дойде въ София, колкото се може по-скоро.

(подписалъ) Цанковъ.

Министрътъ на Вътрѣшнитѣ Дѣла до Видинский управитель.

(7-ий декемврий 1883 год.)

Отговорете, ако Пашичъ е заминалъ за София или кога мисли да заине.

(подписалъ) Цанковъ.

Видинский управитель до Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

(19-ий декемврий 1883 год.)

Пашичъ не е тукъ, нѣ въ Руссе, отъ гдѣто узнахъ, че той е заминалъ за София.

(подписалъ) Ивановъ.

Руссенский управитель до Министра на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

(12-ий декемврий 1883 год.)

Пашичъ заминаж на 9-ий съ парохода.

(подписалъ) Горбановъ.

ПРИТУРКА E.

Сърбский дипломатический агентъ до Министра на Външнитѣ Работи.

(1-ий мартъ 1884 год. № 27.)

Господинъ Министръ на Външнитѣ Работи мя увѣдомлява, че осждинитѣ бѣженци инсургенти сърби Маринко Мариновичъ, отъ Върбица, Марко Парвуловичъ отъ Нови-Ханъ, Радославъ Контичъ, отъ Горна Бѣла-Рѣка, Иванъ Христичъ, отъ Вратаница, и Младенъ отъ Заградски, се установили въ България, на два часа расстояние отъ Сърбеката граница, въ село Кириево, и други въ селата Влахово и Жалашъ.

Тѣ често заминували Сърбеката граница и плашили да нападнжъ на Сърбия съ въоружена чета,

като разбойници; тъй щото кралскитѣ власти дължи сж да повдигатъ населението за да прислѣдватъ злодѣйцитѣ, които грозятъ често да правятъ нашествия, щомъ позеленѣ гората.

Като Ви съобщавамъ това и велѣдствие пригласението, което получихъ отъ правителството си, имамъ честь да Ви моля, господине министре, да благоволите да направите нужнитѣ распорѣждания, щото казанитѣ разбойници, тъй сжщо и всичкитѣ Сърбски инсургенти, които живѣятъ при Сърбската граница, да се установятъ безъ забава въ вжтрѣшността, за да неможатъ вече да безпокояватъ Сърбското погранично население и да причиняватъ досаждане на кралскитѣ власти.

Мнокократнитѣ удостовѣрения, които ми дадохте, че княжескитѣ власти не позволяватъ на Сърбскитѣ инсургенти, които сж прибѣгнали въ България, да се ползватъ отъ гостопримството и отъ покровителството (asile) за да причиняватъ досаждане на кралскитѣ власти или да смущаватъ тишината въ Сърбия, даватъ ми да се надѣвамъ, господине Министре, че този пътъ пакъ ще отговорите на моето искание съ сжщото усърдие и съ сжщата добра воля съ които сте въодушевени съ цѣль да продължавате добритѣ сношения съ кралскитѣ власти.

Като Ви моля да ми съобщите колкото е възможно по скоро резултата на вашитѣ добри услуги, ползвамъ се отъ случая и пр.

(подписаль) Симичъ.

Околийскій началникъ на Кула до Видинскій управителъ.

(28-ий Мартъ 1884 год. № 780.)

РАПОРТЪ.

Въ отговоръ на писмото Ви, подъ № 194, имамъ честь да Ви явяж, че споредъ свѣдѣнията, които можахъ да съберж азъ самъ по предметъ на Сърбскитѣ емигранти, които се намиратъ въ моя окръгъ и въ село Кириево, произлиза че тѣ не сж заминували границата и че никогашъ не сж говорили предъ нѣкого, че иматъ намѣрение да направятъ смущения, когато приближи пролѣтъта.

(подписаль) Кънчовъ.

Министерството на Външнитѣ Дѣла до Сърбскій дипломатическій агентъ.

16-ий априль 1884 год. № 1583.

Велѣдствие писмото Ви отъ 1 мартъ подъ № 27, имамъ честь да Ви съобщж, че извѣстията, които сж били доставени въ кралското Министерство,

не изглеждатъ да сж отъ вѣрнѣ источникъ, защото, споредъ ранпортитѣ на Видинскитѣ власти, Сърбскитѣ емигранти, които пребиваватъ въ окръга на Кула и за които говори казаното Ви писмо, не сж никога заминували въ Сърбската територия, както и никога тѣ не сж говорили предъ никого за намѣрението си да смущаватъ и да нападатъ на Сърбия идущата пролѣтъ.

(подписаль) Черневъ.

ПРИТУРКА F.

Телеграмма отъ Видинскій управителъ до Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

(16 май 1884. — № 3116)..

Споредъ свѣдѣнията, които ми се доставиха до сега, подобно нѣщо у моя окръгъ не се е случило. Всичкитѣ емигранти сж на лице. Тѣзи слухове се распрьснжти отъ единъ сърбинъ, който, велѣдствие дирението на нашата полиция, е избѣгнжлъ въ Сърбия и който, вѣроитно, е излъгалъ Сърбското правителство.

(Подписаль) Славковъ.

Видинскій управителъ до Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

(18 май 1884. — № 3143).

РАПОРТЪ

Въ допълнение на телеграммата ми отъ 16 текущаго и велѣдствие на рапортитѣ на околийскитѣ началници отъ Видинъ, Кума и Бѣлградчикъ, имамъ честь да ви съобщж, че до днесъ не е имало никакъвъ опитъ на революционерно движение отъ страна на Сърбскитѣ емигранти, които живѣятъ въ департамента ми. Числото на тѣзи емигранти е ограничено; много между тѣхъ сж бащи на фамилии; тѣ иматъ занаяти или оратъ земята. Обаче съ цѣль да се предвари яко възможно движение отъ страна на емигрантитѣ, — азъ дадохъ заповѣдъ на моитѣ околийски началници да зематъ нужнитѣ распорѣждания, щото всичкитѣ емигранти, които се намиратъ въ окръжитѣ и нѣматъ никакво занаятие, да се испратятъ въ вжтрѣшността на Видинскій департаментъ и да направятъ сжщо съ лицата отъ тая категория, които могатъ да дойджтъ за напредъ изъ Сърбия. Колкото за емигрантитѣ, които иматъ фамилии или упражняватъ нѣкой занаятъ, тѣ да ги наблюдаватъ строго и да ги надзираватъ отъ врѣме на врѣме, като ми съобщаватъ за всѣко движение отъ страна на бѣженцитѣ.

(Подписаль) Славковъ.

ПРИТУРКА Г.

Нота pro memoriam, взета отъ г-на Бонгабанова послѣ неговия разговоръ съ г-на Симича.

(16/28 май 1884.)

1) при Княжеската граница въ Българскитѣ окръжи на Кула или на Бѣлоградчикъ, се съставлявала една чета, която се готви да замине границата за да нападне на Нови-Ханъ (Сърбия, Княжевацки окръгъ).

2) Нѣкой си Лазаревичъ, Сърбски емигрантъ, живѣющій въ Видинъ, заминалъ въ Сърбия, гдѣто билъ арестуванъ отъ Сърбскитѣ власти, които намѣрили у него прокламации, подписани отъ Пашичъ.

Телеграмма отъ Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла до Видинския управителъ.

(16 май 1884.)

Споредъ свѣдѣнията, съобщени отъ Сърбскій Дипломатически Агентъ, при границата на Княжевацъ, въ Българскитѣ окръжи на Кула или Бѣлоградчикъ се съставлявала една чета, която има намѣрение да замине границата и да нападне на Нови-Ханъ (Княжевацскій окръгъ), а нѣкой си Лазаревичъ, живѣющій въ Видинъ, заминалъ въ Сърбия, дѣто билъ арестуванъ отъ Сърбскитѣ власти, които намѣрили у него прокламации, подписани отъ Пашичъ. Припомнювамъ ви заповѣдитѣ ми, че трѣбва да бдите и да прелятствувате, щото да неможатъ да се образуватъ и да заминуватъ въ Сърбия чети. Не трѣбва да се пуцатъ емигранти да живѣятъ при границата или да заминаватъ отгатакъ. Земете най строгитѣ мѣрки за точното изпълнение на тѣзи заповѣди. Въ противенъ случай, ще бждете лично отговорни.

(Подписалъ) Цанковъ.

Телеграмма отъ Видинскій управителъ до Министерството на Външнитѣ Дѣла.

(17 май 1884. — № 3131).

Въ Видинъ емигрантитѣ бидоха инспектирани; всичкитѣ сж на лице. — Васса Лазаревичъ е дошълъ отъ Сърбия въ Видинъ за да се споразумѣе върху единъ дѣлежъ съ брата си. Споредъ добититѣ увѣдомления, Лазаревичъ не вземалъ съ себе си, отъ като се е върнълъ въ Сърбия има 5—6 деня, никоя прокламация; той не е зелъ освѣнъ това което бѣше напечатано на Сърбски язикъ въ „Свобода“. Въ Видинъ не е печатана никаква прокламация, нито брошура. Инспектиратъ емигрантитѣ

въ Кула и Кириево. Азъ дадохъ заповѣди на околийскитѣ началници да ги пратятъ въ Видинъ. Всичкитѣ нужни мѣрки за предосторожностъ се взеха.

Видинскій управителъ до Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,

(Видинъ, 6 юний 1884.)

Лазаревичъ се намира тукъ съ единъ отъ своитѣ си синове Живка и се занимава съ пиварницата си. Той никакъ не е излезалъ отъ Видинъ. Васса Лазаревичъ снабденъ съ редовенъ паспортъ е дохождалъ по нѣбогажъ съ жена си и съ майка си; но той не е емигрантъ.

(Подписалъ) управителъ, Славковъ.

ПРИТУРКА Н.

Видинскій управителъ до Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

(22 мартъ 1884. — № 1889).

Сърбскитѣ власти ще започнатъ да правятъ карауленъ домъ отсамъ Тимокъ, при селото Брѣгово. Тойзи караулъ ви е извѣстенъ; моляхъ заповѣди: трѣбва ли да позволия построяването на този караулъ?

(Подписалъ) Райновъ.

Министрътъ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла до Видинския управителъ.

(сжщата дата № 2357.)

Нѣма да позволите изново да се построява карауленъ домъ.

(Подписалъ) Цанковъ.

Телеграмма отъ Видинския управителъ до Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

(21 априль 1884, № 2516.)

Снощи 80 въоружени пандури дойдоха; тѣ събориха вѣхтата кжщичка на пазачитѣ и не оставятъ никого да приближи. Неготинскій караулъ се удвои.

(Подписалъ) Райновъ.

Телеграмма отъ Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла до Видинския управителъ.

(21 априль 1884, № 3094.)

Пригласете Сърбскитѣ пандури да се оттеглятъ, като имъ обявите, че правата върху ливадата, която се намира въ нашата територия, сж гарантирани отъ законитѣ на Княжеството.

(Подписалъ) Цанковъ.

Телеграмма отъ Видинския управитель до Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

(23 априль 1884, № 2520.)

Неготинский управитель приелъ заповѣдь да отиде и се увѣри истина ли има единъ Сърбски караулъ отсамъ Тимока близо при Брѣгово. Ний се срѣсинахме въ мѣстото, гдѣто е установенъ караула и той ме увѣри, че ще пише въ Бѣлградъ за да се вдигне въпросний караулъ и да се пренесе на Сърбската територия. Азъ останяхъ доволенъ отъ тойзи отговоръ и не счетохъ за удобно да бѣдъ повзискателенъ. Между 80-тѣ сърби, които заминали границата, нѣмало освѣнъ десетъ, които били въоружени.

(Подписаль) Райновъ.

Телеграмма отъ Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла до Видинския управитель.

(14 май 1884, № 3939.)

Ако, споредъ обѣщанията на Неготинский управитель, Сърбский караулъ не се е още отеглилъ, предложете му да се отегли въ растояние на три денье.

(Подписаль) Цанковъ.

Телеграмма отъ Видинския управитель до Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

(16 май 1884, № 3112.)

Караула е въ нашата територия. Вчера още азъ му предложихъ да се отегли; отговорътъ бѣше отрицателенъ. Азъ телеграфирахъ нѣ Неготинския управитель да дигне караула.

(Подписаль) Славковъ.

Телеграмма отъ Видинския управитель до Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

(23 май 1884, № 3281.)

Послѣ многократнитѣ предложения на Неготинския управитель, за да дигне караула, той напротивъ даде заповѣдь на стражаритѣ да стоятъ; вслѣдствие на това, азъ отидохъ на мѣстото съ джандарми, поканихъ ги безъ съпротивление да заминатъ отъ другата страна на Тимока, и имъ запретихъ влизването вторий пѣтъ въ нашата територия.

(Подписаль) Славковъ.

Забѣлѣжка. Послѣ горнитѣ тука слѣдва притурка I която съдържа обнародваната въ No. 48 Държавенъ Вѣстникъ преписка, размѣнена между Сърбский Дипломатически Агентъ и Министра на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията, и която преписка като обнародвана вече еднажъ тука се изоставя.

Отъ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла

ОКРЖЖНО

№ 5767.

До Гг. окржжнитѣ управители и Софийский градоначаликъ.

Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията съ отношение отъ 5 того подъ № 2667, основано на онова отъ Директора на Вжтрѣшнитѣ Дѣла въ Источна Румелия подъ № 1856, увѣдомлява Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, че презъ минжлий априлий мѣсець нѣкой си Христо Недковъ, родомъ отъ с. Митиризово, силно билъ ранилъ въ главата Стояна Иванова отъ сѣщото село и избѣгнажлъ отъ селото си, а може би се намиралъ въ Княжеството. Побѣгнажлий ималъ рѣсетъ среденъ, години 40, лице валчесто, коса руса голѣма, дрѣхи широки отъ черенъ шаялъ и опинци.

Прочее, предлагамъ на Гг. окржжнитѣ управители и Софийский градоначаликъ да се распорядятъ за издирването на рѣчений Христо Недковъ; въ случай, че се намѣри, да се задържи подъ полицейский надзоръ и да се извѣсти въ Министерството.

София, 7 юлий 1884 година.

Управляющий дѣлата на Министерството:

Петковъ.

За началникъ на отдѣлението: Г. Генчовъ.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Отъ Държавната Печатница.

ПРИКАЗЪ

№ 6.

Удалява се отъ 19 юний отъ Държавната Печатница словослагатель Георги Ив. Кафеджиевъ за явяване презъ работното врѣме въ нетрѣзвенно състояние и за причинитѣ отъ него побои върху словослагателя С. Радбила въ двора на заведението.

София, 19 юний 1884 г.

Директоръ: Г. Кирковъ.

ПРИКАЗЪ

№ 7.

Случаиститѣ на Г. Ив. Кафеджиева въ побойтѣ, нанесени върху С. Радбила, словослагатели: Чучуричковъ, Ангеловъ, К. Живковъ и П. Цанковъ се глобяватъ съ задържане $\frac{1}{4}$ отъ платата имъ за мѣсець юний, съ предупреждение, че при първо повтаряние на какви да сѣ простѣпки или нередовности тѣ ще бѣдѣтъ удалени изъ заведението.

София, 19 юний 1884 г.

Директоръ: Г. Кирковъ.

Телеграфически депеши

на

„ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ“.

(Агенция Хавасъ).

6 юлий 1884 година.

Парижъ. Презъ послѣднитѣ 24 часа въ Марсилия е имало 47 холерически смъртни случаи, а въ Тулонъ 30.

Лондонъ. Лордъ Гранвилъ обяви, че той ще свика конференцията наскоро.

Римъ. Швейцарски посланикъ е ималъ разговоръ съ г. Депретиса и г. Манчини. Споредъ в. „Rassegna“ Италия трѣбва да се придържа твърдо и да не отстъпва на Швейцарскитѣ искания, ако Швейцария не вземе предохранителни мѣрки противъ холерата.

7 юлий.

Парижъ. Тукъ сж се забѣлѣжили три случая отъ спорадическа холера. Презъ послѣднитѣ 24 часа у Марсилия е имало 56 холерически смъртни случаи, въ Тулонъ 31 и въ Арль 4.

Лондонъ. Финансиалната коммисия вотира въ четвъртъкъ върху предложението на английското правителство съ което се иска намаляване на поземелний данокъ и слѣдователно намаляване и на лихвитѣ на Египетскій общественъ дългъ. Предложението се отхвърли едногласно освѣнъ гласоветѣ на английскитѣ делегати. Предложеный отъ г. Полиниера контра-проектъ покрива всичкитѣ нужди безъ всяко намаление, и дава още 500,000 лири стерлинги излишекъ.

8 юлий.

Парижъ. Презъ послѣднитѣ 24 часа въ Марсилия е имало 57 холерически смъртни случаи, а въ Тулонъ 46. Понижението на топлината дава надежда за подобрене на санитарното положение.

Вѣна. „Понедѣлничното обозрѣние“ извѣстява съ достоверность, че ни единъ случай на мѣстна холера не е забѣлѣженъ до днесъ; а слѣдъ нѣколко съмнителни смъртни случаи, прегледванието (автопсията) на тѣлата е дало да се дойде до заключение, че тѣзи смъртности сж слѣдствия на излагание на слънчевий пекъ. „Обозрѣнието“ прибавя, че санитарното състояние на сегашната войска въ сравнение съ предшествовавшитѣ е извънредно добро.

Римъ. г. Техио, председателъ на сената, предлага оставката си по причина на старостъ и разстроено здравие. Г. Депретисъ му писва та го моли да оттегли оставката си; но г. Техио настоява.

Агенцията Stefani опровергава слуха, че Швейцарскій съюзний съвѣтъ билъ предложилъ рекламация на Италианското правителство за нарушавание Швейцарската граница отъ Италианскитѣ войски, които образовать санитарний кордонъ и че въ кантона Иессенъ се счита за нужно присѣтствитието на съюзнитѣ войски. Преговоритѣ между Италия и Швейцария върху въпроса за карантината се продължаватъ.

9-ий юлий.

Парижъ. Презъ послѣднитѣ 24 часа въ Тулонъ е имало 50 холерически смъртни случаи и 59 въ Мар-

силия. Камарата гласува единъ кредитъ отъ петъ милиона за Мадагаскаръ. Сенатътъ ще захване въ четвъртъкъ да разиска върху проекта за прегледванието конституцията.

Лондонъ. Единъ голѣмъ митингъ отъ сто хиляди челоѣка въ Hyde-Park, при резолюции враждебни противъ камарата на Лордоветѣ, която отхвърли избирателната реформа. При този случай нестанахъ никакви безредици.

Гащайнъ. Здравиеото на Германскій Императоръ е твърдѣ добро; вчера вечеръ Н. Им. Величество не изляза на расходка съ кола, по причина на лошето врѣме, защото валѣ доволно много сноѣгъ снощи и отзарианъ; днесъ врѣмето бѣше по добро и Императорътъ направи обикновенната си расходка.

Вѣна. Една телеграмма изъ Дрохобиць до в. „Presse“ извѣстява, че завчера работницитѣ отъ дружеството за експлоатацията на петролея въ Бреславъ у Галиция, извършили гонения противъ Евреитѣ. Поради това станало кръвоо сбивание; нѣколко били убити и мнозина рапени. Жандармерията се придудила да употреби оръжия за да въстанови порядъка.

Едно съобщение до „Politische Correspondenz“ посочва обнародванието отъ в. Narodny Listy нови рапорти, испратени изъ Цетинье отъосително мнимото Черногорско изявление противъ укрѣпленията на Херцеговинската граница. Това съобщение напомнюва, че тѣзи донесения сж били вече категорически опровергнати като прибавя че цѣлътъ която преслѣдва този вѣстникъ съ тѣхното обнародване, е да вдига шумъ и да отвлича публичното внимание.

11 юлий.

Парижъ. Въ Тулонъ е имало 32 смъртни холерически случаи, а въ Марсилия 38.

Лондонъ. Катамскій арсеналъ е получилъ заповѣдъ да приготви шалупи за пренасянието на кавалерията презъ Нилъ.

Гащайнъ. Императоръ Вилхелмъ ще присѣтствова днесъ на соаре у графа Лехторфа. Великий Херцогъ Албертъ ще пристигне тукъ около края на тоя мѣсець за да поздрави императора и ще престои два дни. Той ще слѣзе въ виллата Меранъ.

Римъ. Въ Ферю на островъ Иския, днесъ въ 40 минути послѣ пладне сж чуло силно подземно тънтение съ доста чувствително потръсване на земята. Нѣмало никакви разрушения — населението е силно исплашено.

Правителството е одобрило предложението на санитарний съвѣтъ и издало указъ, който продължава отъ 5 на 7 дни карантината за произведенията идущи по сушата.

Загребъ. Градскій съвѣтъ на Карлштадтъ е распускътъ. Секретарътъ му г. Видаль е назначенъ привателственъ комисаръ.

Римъ. Вѣст. Fanfala извѣстява, че санитарния съвѣтъ предлага да се постави карантина и на Австрийскитѣ предѣли.

Парижъ. Отъ вчера вечеръ насамъ въ Марсилия е имало 16 холер. смъртни случаи а въ Тулонъ 20

Г. Гавари, атташе при дерекцията на политическитѣ работи е назначенъ за втори секретаръ при Френското Агентство въ Букурещъ.

О Б Я В Л Е Н И Я .

Отъ Министерството на Общитѣ Сгради

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 2446.

Объявва се за знание на интересующитѣ се, че търговетѣ, които бѣхъ обявени за 15 сего юлия (Държавенъ Вѣстникъ⁴ брой 60) за построяването зданието за изложенето въ Плевенъ се отлагатъ за неопределено време.

София, 9 юлий 1884 год.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 18793.

Министерството на Финанситѣ извѣстива за всеобщо знание, че продажбата на конфискуванитѣ стоки, назначени въ обявлението на Свищовската митница, под № 329, обнародвано въ „Държавенъ Вѣстникъ“, броеве №№ 58 и 59, се отлага до второто распоредание.

София, 4 юлий 1884 год.

Главенъ секретаръ: Д. Попповъ.

Отъ Военнаго Его Высочества училища.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Въ настоящемъ 1884 год. въ училище будутъ приимаемы молодые люди только въ младшій классъ и притомъ, удовлетворяющіе условіямъ, означеннымъ въ программѣ, изданной на 1884 год., имѣющейся въ продажѣ въ книжномъ магазинѣ Данова.

Подавшіе прошенія молодые люди должны явиться въ канцелярію училища для медицинскаго осмотра, 31-го августа.

1—(908)—10

Софийска № 1 на Н. В. Князя дружина

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 636.

На основание чл. 39 отъ закона за публичнитѣ търгове извѣстива се на интересующитѣ се, че отъ днесъ до 25 юлия се приематъ въ канцеляріята на Софийската № 1 на Негово Высочество князя пѣша дружина предложения за переторжка върху получената вчера въ търга пѣна за хлѣбъ и масло на дружината.

София, 11 юлия 1884 год.

Командиръ на дружината:

Подполковникъ Всеволожски.

Дружинни казначей: Подпоручикъ Петровъ.

1—(931)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 625.

Въ музикантската полурота отъ Софийската № 1 на Негово Высочество Князя дружина има празни мѣста за 35 ученици.

Желающитѣ да бѣдѣтъ приети, могатъ да подадѣтъ прошение заедно съ свидѣтелството си за Св. кръщение въ канцеляріята на Софийската № 1 друж. въ лагера.

Просителитѣ трѣбва да бѣдѣтъ отъ 14 до 17 години на възрастъ.

Ученицитѣ, които ще бѣдѣтъ приети, задължаватъ се слѣдъ свършването двѣгодишни курсъ да прослужатъ шестъ (6) години, като военни музиканти.

София, 6 юлий 1884 година.

Заведующий музикантската полурота,

1—(914)—1

Поручикъ Георгиевъ.

Татевенска № 5 пѣша дружина.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Съгласно чл. 12 отъ закона за публичнитѣ търгове, на 17 текущій юлий, въ 9 часа предъ обѣдъ, ще се произведѣтъ търгове за доставяние на дружината хлѣбъ.

Подробни свѣдѣнія могатъ да се видятъ въ дружинната канцелярия, въ лагера, ежедневно отъ 9 часътъ сутрина.

София, 11 юлий 1884 година.

Командиръ на дружината,

Подполковникъ: Петровъ.

Дружинний ко чечникъ,

Подпоручикъ: Клисуровъ.

1—(915)—1

Варненска № 20 пѣша дружина.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 717.

Съгласно членъ 12 отъ закона за публичнитѣ търгове на 21 идущій юлий въ 11 часа утринъ ще се произведѣтъ търгове за доставяние въ дружината:

1) хлѣбъ, на една година до 1 августъ 1885 год.;
2) соль, бѣлъ-бобъ, лимонъ-тузу, оцетъ, оризъ, кравето масло, дървено масло, пиперъ, лукъ, кукурузена крупа, брашно и риба, въ течението на една година до 1 августъ 1885 година;

3) ячмийкъ, 4) сѣно, 5) дърва, които да бѣдѣтъ доставени въ течение на два мѣсеца, августъ и септември 1884 год. за запаса на пѣлата година.

Подробни свѣдѣнія могатъ да се видятъ въ дружинната канцелярия, начинайки отъ 1 юлий катадневно.

Командиръ на дружината:

Подполковникъ Рябинкинъ.

И. д. дружинний ко чечникъ:

3—(874)—3

Поручикъ Мамарчевъ.

Свищовска № 15 пѣша дружина.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 152.

Свищовската № 15 пѣша дружина съ настоящето си обявява на Г-да прѣдприемачитѣ, че на 1-й Августъ настоящата година въ канцеларията на означенната дружина, въ града, въ 5 часа слѣдъ пладня ще се даде въ публиченъ търгъ при тайна конкуренция, доставката отъ 1-й септемврий 1884 до 1-й септемврий 1885 г. на слѣдующитѣ прѣдмѣти за дружината:

Мясо говеждо, хлѣбъ и дребни продукти (отъ 1-й Октомврий 1884 г.).

Искания залогъ е слѣдующия: за месото 1700 лева за хлѣба 3000 лев. и за дребнитѣ продукти 1750 лева.

Желающитѣ да знайтъ по подробно условията на доставката, могатъ да ги видятъ въ канцеларията на дружината ежедневно отъ 10 до 12 часа сутринъ.

г. Свищовъ 30-й юний 1884 год.

Командиръ Систовской № 15 пѣшей дружины

Подполковникъ: Розановъ.

И. д. дружиннаго адютанта поручикъ: Георгиевъ.

1—(880)—3

Плѣвенска № 6 пѣша дружина.**ОБЯВЛЕНИЕ**

Понеже търговетѣ на 11 того не се състояхъ, то на 23 того въ 9 часа сутрента ще се произведътъ отъ ново търгове на месо, пиперъ, оризъ, лукъ, масло, картофи и пр. Подробни свѣдения могатъ да се видятъ въ дружинната канцелария.

София 13 юлий 1884 год.

Командиръ на дружината:

Подполковникъ Федоровъ.

Дружинний ковчезникъ,

Подпругичъ Петруновъ.

1—(933)—3

Самоковска № 4 пѣша дружина.**ОБЯВЛЕНИЕ**

Обявява се за звание, че вслѣдствис на ррѣменното премѣствяване на дружината въ лагеръ при ст. София, назначенитѣ търгове на 19 юлия за доставяние на дружината: хлѣбъ, месо и други дребни продукти се отлага за 10 септемврий.

София, 11 юлий 1884 год.

Командиръ на дружината

Майоръ: Лобановскій.

Дружинний казначей

1—(931)—10

Поручикъ: Ивановъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1260.

На 28 юлий въ канцеларията на 2-й конний полкъ въ г. Шуменъ часътъ по 11 предъ обѣдъ ще стане

публиченъ търгъ съ тайна конкуренция за поставка на 2-й конний полкъ ячмийъ, сѣно, дърва, хлѣбъ, месо и газъ.

г. Шуменъ, 28. юний 1884 г.

3—(873)—3

За Командира на полка ротмистръ Фроловъ.

Софийско окръжно управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 6168.

Софийското окръжно управление има честта да обяви на почитаемата публика за знание, че то (окръжното управление) заедно съ подвѣдомственитѣ не му учреждения именно: Софийското околийско управление, Софийската окръжна постоянна комиссия, Софийската земеделѣческа касса, Софийский окръженъ инженеръ, Софийский окръженъ лѣсникъ, Софийский окръженъ училищенъ инспекторъ и Софийский околийский лѣкарь се премѣсти въ улица „Дондуковский Булевардъ“ въ здаието на Братия Сребърникови.

гр. София, 10-ий юлий 1884 год.

Софийский окр. управитель: П. Станчовъ.

1—(911)—1

Секретаръ: М. П. Грековъ.

Софийска окр. постоянна комиссия.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 862.

Софийската окр. постоянна комиссия извѣстява интересующитѣ се, че на 23-ий того въ помѣщението ѝ отъ 2 часътъ послѣ пладне ще се произведе публиченъ търгъ за отдаването подъ наемъ правителственитѣ здания гдѣто се помѣщавахъ до сега постоянната комиссия и Соф. окол. управление, а по прѣди Българ. народна Банка.

гр. София, юлий 1884 год.

1—(925)—1

Предсѣдатель: С. П. Величковъ.

За членъ-секретаръ: Ст. М. Иощевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 878.

Софийската окр. постоянна комиссия, извѣстява интересующитѣ се, че търга назначенъ за 15-ий того, по отдаване на предприимачъ постройката на шосето София-Кюстендилъ, мѣжду километри $10 \times 4^{30} 14 + 6^{20}$ се отлага за 20 того въ 2 часа после обѣдъ.

Предсѣдатель: С. п. Величковъ.

1—(927)—1

Членъ-секретаръ: Хр. Боневъ.

Свищовско град. общ. Управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 849.

Съ настоящето си Свищовското градско общинско Управление има честь да обяви за всеобщо знание, че

Свищовския общински съвѣтъ съ постановлението си отъ 11-й текущия мѣсець юний подъ № 27, утвърдено отъ госп. Свищовския окр. Управителъ съ предписанието му отъ 25-й сѣщия мѣсець подъ № 3965, сключено въ основание на циркулярнитѣ предписания на Министерството на правосъдието отъ 19-й априлий и 9-й май т. г. подъ №№ 1914 и 2274 и окръжнитѣ предписания на Министерството на вътрѣшнитѣ дѣла отъ 24-й февруарий и 27-й май с. г. подъ №№ 1669 и 4409, както и указа на Негово Височество подъ № 651 отъ 7-й ноемврий 1880 година, е постановилъ: щото Свидѣтелствата за правоспособность отъ 5-й януарий 1882 год. и 26-й мартъ 1883 год. подъ №№ 38 и 182, издадени отъ бившия Свищовски общински съвѣтъ на Михаила В. Юркевичъ, който по настоящемъ проживава въ гр. Свищовъ, да се отнематъ, понеже поменѣтый е Русскій подданикъ, не е членъ на Свищовската община, не е записанъ въ избирателнитѣ списъци на тази община и не изпълнява никакви тѣгоби и повинности както Българскитѣ граждани отъ Българско подданиство, вслѣдствие на което той отъ днесъ нататкъ нѣма право да адвокатствува съ тѣзи Свидѣтелства.

г. Свищовъ, 28-й юний 1884 година.

Кметъ: А. Шишмановъ.

Секретаръ: Иор. Митевъ.

1—(884)—1

Горне-Орѣховско градско общ. Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 917.

На основание чл. 3 отъ „законна за публичнитѣ търгове“, Горне-Орѣховското градско общинско Управление обявява съ настоящето, че на 30 юлий н. г. въ два часа послѣ пладнѣ, въ помѣщенieto му, ще се открие публиченъ търгъ, съ тайна конкуренция, за намаляване отдаванието на предприемачъ направата на двѣ здания за винарско училище въ гр. Гор.-Орѣховица.

Желающитѣ да малонададатъ, умоляватъ се да си испроводятъ офертитѣ въ общинското управление, до горѣ-означений срокъ.

Работата възлиза приблизително на 92,000 лева.

Исканий залогъ за участие въ търга е 4600 лева, подробнитѣ условия, планатъ и дѣвиза се намиратъ въ общинското Управление и сж на расположеение на интересующитѣ се, всяки присѣтственъ день и часъ.

г. Гор.-Орѣховица, 28 Юний 1884 год.

Кметъ: Г. Табаковъ.

Секретаръ: Хр. Т. Рибаревъ.

1—(887)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1828.

Кюстендилската пост. окр. комиссия има честь да объяви за всеобщо значаия, че въ помѣщенieto на тая комиссия ще стане търгъ съ явна конкуренция за отдаване постройката на двѣ кантонерскитѣ бараки на километри: 63+700 и 78+400 по шосето Кюстендилъ София.

Търгътъ ще се открие на 26-й юлий частъ два слѣдъ пладнѣ.

Оцѣнителната стойность възлиза на 5189 лева 52 ст.; исканиятъ залогъ е 259 лева 47 ст.

Желающитѣ да взематъ участие въ тая конкуренция, се подканятъ, да се яватъ на означений день и мѣсто, гдѣто ще могатъ да видятъ планътъ, поемнитѣ условия и оцѣнителната смѣтка.

гр. Кюстендилъ, 27-й Юний 1884 год.

За прѣдсѣдателствующий: С. Сариски.

За секретаръ: Д. Бисеровъ.

1—(881)—1

Видинска окръжна постоянна комиссия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 953.

Тѣй като обявениятъ търгъ на 2 того съ тайна конкуренция за направата на моста върху шосето Видинъ — Кула на километъръ 10—11 не е можалъ да стане по причина, че се е явилъ само единъ конкурентинъ, то постоянната комиссия обявява на почитаемата публика, че ще се произведе отъ ново търгътъ на 1-ий августъ т. година.

Стойността на работата възлиза на 14,000 лева.

Исканий залогъ е 700 лева.

Поемнитѣ условия и планътъ могатъ да се видятъ въ канцеларията на сжщата комиссия.

Видинъ, 4 юлий 1884 год.

И. д. прѣдсѣдатель: Е. Каменовъ.

Секретаръ: Д. Саввовъ.

1—(894)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 960.

Тѣй като обявениятъ малонадавателенъ търгъ на 2 того за направата на моста върху шосето Бѣлоградчикъ — Св. Никола не е станѣлъ, по причина, че явившитѣ се конкуренти предложиха неизносни цѣни, то постоянната комиссия обявява на почитаемата публика, че ще се произведе отъ ново търгътъ на 1 августъ н. година.

Стойността на работата възлиза на 3900 лева.

Исканий залогъ е 195 лева.

Поемнитѣ условия и планътъ могатъ да се видятъ въ канцеларията на сжщата комиссия.

Видинъ, 4 юлий 1884 год.

И. д. Прѣдсѣдатель: Е. Каменовъ.

Секретаръ: Д. Саввовъ.

1—(895)—1

Севлиевска окръжна постоянна комиссия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 599.

Въ с. Враниловци (Габровска околия), се намѣрва безъ стопанинъ (юва) едно женско теле съ слѣдующитѣ бѣлѣзи: 1½ год., опашка кжеа и на десното му ухо върха малко отрѣзанъ.

Това като обявява комиссията, приканва притежателя му отъ днесъ до 31 день да представи свидѣтелство за правособственность въ Габровското околийско управление

за да си го приеме. Въ противенъ случай ще бѣде продадено за въ полза на хазната.

Севлиево, 27 юний 1884 год.

И. д. председателъ: Б. Ханчевъ.

И. д. членъ-секретарь: Н. Мънковъ.

1—(897)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 631.

Въ с. Градище (Севлиевска околия), се намѣрва отъ нѣколко врѣме насамъ безъ стопанинъ (юва) една крава, която има слѣдующитѣ бѣлѣзи: косъмъ сиво-бѣлъ, рога чивгести и на десния рогъ има дамба.

Това като обявява комисията призовава притежателя на кравата да се яви отъ днесъ до единъ мѣсець въ канцеларията на Севлиевското околийско управление съ законно свидѣтелство, че кравата е негова собственостъ за да си я получи; въ противенъ случай тя ще бѣде продадена за въ полза на хазната.

И. д. председателъ: Б. Ханчевъ.

И. д. членъ-секретарь: Н. Мънковъ.

1—(898)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

Съгласно чл. 199 отъ Търговския Отгѣм. Законъ пригласяватъ се кредиторитѣ на испадналитѣ Давидъ Бекунъ и Исакъ Калми да представятъ въ Синдикатото на тия несъстоятелни въ г. Руссе до 20 дни отъ деня на еднократното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ документитѣ си за искътъ и зимането имъ слѣдва изминуванието на който срокъ ще се постѣпи къмъ констатиране на дълговетѣ съгласно чл. 200 отъ сѣщия законъ. Въ противенъ случай, ще се дѣйствова по 210 чл. отъ този законъ.

Руссе, 2 юлий 1884 год.

Дѣководителъ отъ масата на испадналитѣ Давидъ Бекунъ и Исакъ Калми:

П. Сп. Златевъ.

1—(889)—1

Ловчанска окръжна постоянна комисия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 506.

Въ с. Смочанъ, (Ловчанска околия), се намира безъ стопанинъ (юва) единъ конь съ слѣдующитѣ бѣлѣзи: 5—6-годишенъ, косъмъ червенъ и на гърба малко бѣло, убито отъ самаръ.

Като извѣстява за това, комисията призовава стопанина му да се яви съ законно свидѣтелство въ Ловчанското околийско управление най-късно до 3 августъ текущата година, за да си го получи. Въ противенъ случай, конятъ ще бѣде продаденъ за въ полза на хазната.

Ловечъ, 4 юлий 1884 год.

За председателъ: Н. Пъшковъ.

Членъ-секретарь: Ив. Кифаловъ.

1—(893)—1

Вратчанска окр. постоянна комисия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1713.

Съ настоящето постоянната комисия честь има да обяви на почитаемата публика, за всеобщо знание, че подъ вѣдомство ѝ се намира единъ конь (юва) на 5 години, доресъ, съ слѣдующитѣ бѣлѣзи: десното му ухо цѣпнато и задниятъ кракъ бѣло край копитата.

Комисията като съобщава горнето, честь има да прикани стопанинътъ на гореказани: конь за да се яви въ канцеларията ѝ отъ днесъ до 10 августъ т. г. и докаже че е негова собственостъ, като бѣде снабденъ съ потрѣбното свидѣтелство отъ надлежната община, иначе ако се не яви на стопанинътъ и не се засвой този конь до гореопредѣлений данъ, комисията ще го продаде съ наддавателенъ търгъ въ сѣщия день, т. е. на 10 августъ т. год. за въ полза на държ. съкровище.

Вратца, 3 юлий 1884 год.

За председателъ: А. Д. Печеняковъ.

За членъ-секретарь: Н. Ив. Абгузовъ.

1—(896)—1

Трънска окръжна постоянна комисия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 122.

Трънската окръжна постоянна комисия, като обявява съ настоящето си, че подъ надзора ѝ се намира единъ волъ (юва), съ отличителни бѣлѣзи: ръстъ сръденъ, косъмъ мръкъ и рога отклонени, съобщава, че ако отъ днесъ до единъ мѣсець не се яви стопанина му съ изискуемото се свидѣтелство за правособственостъ ще бѣде продаденъ за въ полза на хазната.

Трънъ, 28 юний 1884 год.

За председателствующий членъ-секретарь:

Г. Недѣлевъ.

1—(886)—1

Плѣвненска окр. постоянна комисия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2101.

Въ Телишката селска община (Плѣвненска околия), отъ преди 6 мѣсеца, се намира безъ стопанинъ (юва) една кобила, която била останала отъ нѣкой си разбойникъ Петко Димитровъ, който избѣгналъ неизвѣстно на какъ кобилата има слѣдующитѣ бѣлѣзи: 7 години, косъмъ мръкъ и безъ други бѣлѣзи, и се намира подъ надзора на Луковитската селска община.

Това като съобщава комисията, призовава стопанина ѝ да се яви отъ днесъ най-късно до 4 идущий августъ текущата година, въ Луковитското околийско управление снабденъ съ нуждното отъ общината си свидѣтелство за правособственостъ, за да си я получи.

Въ случай че до поменатий срокъ не се яви притежателтъ и, комисията ще я продаде по установений редъ за въ полза на хазната.

Плѣвень, 4 юлий 1884 год.

И. д. Председатель; З. Ивановъ.

И. д. Секретарь: А. Цибулский.

1—(906)—1

Шумненско мирово съдилище.

ПРИЗОВКА

№ 6286.

Шумненский мировий съдия, на основание чл. 47 отъ гражданското мирово съдопроизводство и ст. ст. 114 и 115 п. 2 отъ Врѣмненитѣ Съдебни Правила, призовава наслѣдницитѣ на покойний Якубъ Ериклиовлу изъ г. Шуменъ, живущи въ Цариградъ (Турция), да се явятъ въ съдебната камера на Шумненското мирово съдилище лично или чрезъ повѣренникъ въ четиримѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на послѣдното трикратно обнародване на стоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговарятъ на иска заведенъ срещу тѣхъ отъ Хюсеинъ Муссовъ, повѣренникъ на Исмаилъ Х. Мехмедова, настойникъ на сирачето Исмаилъ Бююкъ Емини Мустафовъ изъ г. Шуменъ, за 1490 гроша съ 9-годишни лихви до окончателното имъ исплащанье.

Въ случай на неявяване въ горѣозначений срокъ ще се постѣпи съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдилище.

Шуменъ, 18 юний 1884 год.

Мировий съдия: Айдемирский.

Секретарь: С. Рачовъ.

1—(820)—3

Видинский околийский съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 222.

Подписаний съдебенъ приставъ при Видинский окръженъ съдъ Димитръ Влаевъ, съгласно съ изпълнителний листъ подъ № 43 издаденъ отъ Видинский окр. съдъ въ полза на Ставро Ангеловъ повѣренникъ на Станьо Цѣковъ отъ с. Чунгурусъ (Видинска околия), срещу Къчо Лунгуловъ жит. отъ с. Ново-Село (Видинска околия) на сума 6805 гроша.

Честъ имамъ съ настоящето си ди извѣстия на почитаемата публика, че съгласно съ ст. 451, 452, 454, 457, 461 и 463 отъ Врѣмненитѣ Съдебни Правила, слѣдъ троекратната публикация настоящата въ „Държ. Вѣстникъ“, за 61 день ще се начне продажбата върху слѣдующето принадлежаще на отвѣтника имущество, а именно:

1) една нива отъ 5 дюлюма, въ околността на с. Ново-Село въ мѣстото називаемо „голѣмъ брѣгъ“ помежду съседитѣ: Цѣко Джото и Ангелъ Гила и пѣтъ;

2) една нива на сѣщото мѣсто називаемо „могинъ-брѣгъ“ отъ 10 дюлюма помежду съседи: Дрена Игнатовъ и пѣтъ;

3) една нива отъ 3 дюлюма на сѣщото мѣсто съ съседи: Ангелъ Стояновъ и пѣтъ;

4) една нива отъ 1¹/₂ дюлюма въ мѣстото називаемо „градски пѣтъ“, съ съседитѣ: Паско Илия, Стоянъ Ванчовъ и пѣтъ;

5) една нива въ мѣстото називаемо „Св. Богородица“, отъ 2¹/₂ дюлюма, съ съседи: Стайко Филиповъ, Георги Труфановъ и пѣтъ;

6) едно лозе отъ 3000 кизи, находяще се въ околността на селото Гръзово, въ мѣстото називаемо „попойка“, помежду съседитѣ: съ лозята на Ванча Казака, Пуца Волвой и Гого Платановъ, и

7) една къща въ селото Ново Село съ четири стаи, съ покривъ отъ керемиди и 1¹/₂ дюлюмъ мѣсто, помежду съседитѣ: Тано Манджукъвъ, Ангелъ Гига и пѣтъ.

Желающитѣ да купятъ отъ това имущество да се явятъ въ канцеларията ми ежедневно за разглеждане формалноститѣ.

Видинъ, 20 юний 1884 год.

Съдебенъ приставъ: Д. Влаевъ.

1—(819)—3

Кеманларский мировий съдия.

ПРИЗОВКА

№ 1962.

Кеманларский мировий съдия, на основание ст. ст. 114 и 115 п. 3 отъ Врѣмненитѣ Съдебни Правила, призовава Кара Сали Халиловъ, жителъ отъ село Ески-Балабанларъ, (Кеманларска околия), а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се представи лично или чрезъ законенъ повѣренникъ, въ залата на Кеманларското мирово съдилище, най късно до шесть мѣсеца отъ деньтъ на послѣдното трикратно обнародване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговори на заявений срещу него искъ отъ Исмаилъ Х. Хасановъ жителъ отъ сѣщото село за 571 левъ и 36 ст.

Въ случай на неявяванието му, ще се постѣпи, съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

с. Кеманларъ, 18 юний 1884 година.

Мировий съдия: П. Добревъ.

Секретарь: Николаевъ.

1—(815)—3

Свищовский мировий съдия.

ПРИЗОВКА

№ 3446.

Свищовский мировий съдия, съгласно чл. чл. 114 и 115 § 3 отъ Врѣмненитѣ Съдебни Правила, призовава Юсеина Х. Османовъ, бивший жителъ отъ г. Свищовъ, по настоящему живущъ въ неизвѣстно мѣсто, да се представи предъ Свищовский мировий съдъ, лично или чрезъ законенъ повѣренникъ, въ срокъ на шесть мѣсеца отъ датата на послѣдното публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговори на искътъ заявенъ срещу него отъ Юсеина Алиевъ жителъ отъ с. Царевицъ (Свищовска околия) за 1080 гроша.

Въ противенъ случай ще се постѣпи съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ гражд. мирово сѣдопроизводство.

Свищовъ, 18 юний 1884 година.

Мировий сѣдья: П. Андоновъ.

Секретарь: П. Т. Тортомановъ.

1—(814)—3

Варненский мировий сѣдъ.

ПРИЗОВКА

№ 1554.

Варненский мировий сѣдья на основание ст. 115 п. 2 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, призовава Смарагда Георгиева бивша Варненска жителка, а по настоящемъ живуща въ Цариградъ (Турция), да се яви въ камарата на повѣренний му сѣдъ, лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ четири-мѣсеченъ срокъ, отъ деньтъ на послѣдното трикратно обнародване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговаря на предявений противъ ѝ искъ отъ Варненскитѣ жители Кръсто Мирский & Ст. Анастасияди, повѣренници на Х. Георги Х. Ставровъ за 30 турски лири по едно условително.

Въ случай на неявка, мировий сѣдья ще постѣпи съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

Мировий сѣдья: П. Едрецовъ.

Секретарь: С. В. Меразчиевъ.

1—(799)—3

Кюстендилский мировий сѣдья.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на Негово Височество Александръ I-ий Князь Българский, на 3 януарий 1883 год. Кюстендилский мировий сѣдья разгледа гражданското дѣло подъ № 305, по тѣжбата на братия Янаки и Стерю П. Георгиеви жит. Кюстендилски, срещу турчинътъ Еметула Бегъ бивши Кюстендилский жит., а по настоящемъ живущъ въ г. Паланка (Македония), за искъ отъ 1072 $\frac{1}{2}$ гр. по записъ и 896 $\frac{1}{2}$ гр. лихвата имъ за 7 години.

Мировий сѣдья като взе предъ видъ: 1) че отвѣтника Еметула Бегъ се повика съ призовка чрезъ „Държавния Вѣстникъ“ отъ миналата 1882 година броеве 97, 99 и 100; но не се яви, нито самъ лично, нито чрезъ законенъ повѣренникъ, безъ уважителни причини и 2) даденитѣ обяснения отъ страна на истцитѣ и представениятъ отъ тѣхъ записъ; то на това основание и съгласно съ чл. 48, 49, 71, 100, 103, 115 и 116 отъ сѣдопроизводството по гражданскитѣ дѣла подсѣдни на на мировитѣ сѣдья и ст. ст. 115 и 116 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила,

Р ѣ ш и :

Осѣжда заочно отвѣтника Еметула Бегъ да брой на истцитѣ братия Янаки и Стерю П. Георгиеви: 1) (1072 $\frac{1}{2}$) хиляда седемдесетъ и два и половина гроша предвидени въ записъ; 2) (896 $\frac{1}{2}$) осемстотинъ деветдесетъ шесть и половина гроша лихвата имъ за (7) седемъ години, като се смѣта отъ 29 октомври 1875 година до 1

августъ 1882 год.; 3) три турски лири за три пътувания на истцитѣ въ г. Паланка; 4) (29 л. 40 стот.) двадесетъ деветъ лева и четиридесетъ стотинки за публикуване призовката на отвѣтника и сѣдебни разноски, и 5) разноскитѣ които ще послѣдватъ по публикуване рѣшението и онѣзи по изпълнението му.

Рѣшението е произнесено заочно, съ право на отзивъ въ срокъ на двѣ недѣли отъ деньтъ на послѣдното му троекратно публикуване въ „Държ. Вѣстникъ“ (чл. 121 отъ мировото гражданско сѣдопроизводство).

На първообразното подписахъ мировий сѣдья: П. К. Ивановъ.

Мировий сѣдья: С. Костовъ.

Секретарь: Д. М. Порожановъ.

1—(740)—3

ПРИЗОВКА

№ 159.

Подписаний сѣдебенъ приставъ при Кюстендилский окр. сѣдъ Радомирский участъкъ, до наслѣдниците на покойний Зафиръ А. Тумпаровъ отъ г. Самоковъ, съ настоящето си призовавамъ наслѣдниците на покойний Зафиръ А. Тумпаровъ отъ г. Самоковъ, въ продължението на 61 день отъ трикратното публикуване настоящето, въ „Държ. Вѣстникъ“, да заплатятъ 2250 гр. и сѣдебнитѣ разноски на Коста П. Мастаковъ отъ г. Радомиръ, дългъ на покойний Зафиръ А. Тумпаровъ, съгласно изпълнителни листъ подъ № 536, издаденъ отъ Радомирский мировий сѣдья. Въ противенъ случай ще пристѣпи кѣтъ описа и продажбата на една ливада находяща се въ землището на г. Радомиръ, на която е вече наложено запоръ и не подлежи на отчуждение (ст. 430, 431 и 432 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила).

Радомиръ, 6 юний 1884 год.

Сѣдебенъ приставъ: Ф. Димитровъ.

1—(727)—3

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 161.

Подписаний сѣдебенъ приставъ при Кюстендилский окр. сѣдъ на Радомирский участъкъ, на основание телеграммата на Кюстендилский окр. сѣдъ подъ № 2869 и съгласно ст. 242 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, наложихъ запоръ на 35 ниви отъ 220 увр. 7 ливади отъ 53 уврати и една къща съ селище отъ 2 уврата, находящи се въ чергата на с. Мусибегово (Радомирска околия), притежание на Шакиръ, Кямилъ и Хатидже Ахмедови и майка имъ Халиде Селимова отъ г. Дубница.

Горепоменѣтитѣ имущества съгласно ст. 432 отъ сѣдитѣ правила не подлежатъ на отчуждение.

Радомиръ, 6 юний 1884 год.

Сѣдебенъ приставъ: Ф. Димитровъ.

1—(728)—1

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 382.

Подписаний сѣдебенъ приставъ при Кюстендилский окр. сѣдъ на основание изпълнителний листъ подъ № 433 издаденъ отъ Кюстендилский мировий сѣдья на 21 май 1884 год. и съгласно ст. ст. 336, 430, 431 и 432

отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, наложихъ възбрана възъ една нива на 30 уврата находяща се въ предѣлитѣ на с. Коняво (Кюстендилска околия) въ мѣстността „лехово“, смеждена съ нивитѣ на Расимъ бега и Пашова, принадлежача на Вехби Бега Юсуфъ Беговъ изъ г. Кюстендилъ срещу искътъ на Коте Стойневъ Лобошки изъ с. Коняво за 1685 гр. и 35 лева за сѣдебни разности. Горезначената нива не е заложена и неподлежи на отчуждение.

Сѣдебенъ приставъ: Хр. Ив. Лѣкарский.

1—(754)—1

Ловченский мировий сѣдя.

ПРИЗОВКА

№ 746.

На основание ст. 115 п. II отъ Врѣменнитѣ сѣдебни правила призовавамъ Ахмедъ Топаль Ахмедовъ бивши жителъ изъ градъ Ловечъ а по настоящемъ въ Турция въ Цариградъ Бейлеръ Бей да се яви самъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ засѣдателната стаи на Ловченский мировий сѣдя въ срокъ четири мѣсеченъ отъ денътъ на трикратното обнародване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“ за да отговаря на прѣдавения срѣщу него искъ отъ Михайлъ Димчевъ изъ градъ Ловичъ за 2700 гроша по записъ.

Въ противенъ случай, че се не яви, сѣдията ще постѣпи съгласно прѣдписанието на ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

г. Ловечъ, 12 Юний 1884 година.

Вр. и. д. Ловченский мир. сѣдя: Т. Бояджиевъ.

1—(764)—3

Секретарь: Хр. Ц. Каролевъ.

Плѣвненский окръженъ сѣдъ.

ПРИЗОВКА

№ 3743.

Плѣвненский окр. сѣдъ, на основание ст. 115 п. 2 отъ Врѣменнитѣ сѣд. правила, призовава Ибо Алиловъ, бивши жителъ отъ с. Писарево, Плѣвненский окръгъ, а сега живущъ задъ граница въ гр. Едрене (Турция), да се яви въ заллата на този сѣдъ, въ четири мѣсеченъ срокъ отъ денътъ на троекратното публикуване настоящата въ „Държ. Вѣстникъ“, за да снабди съ владѣтеленъ документъ Дина Младенова отъ с. Писарево, за продадениитѣ отъ него едно бранище и една нива за 3556 гроша.

Въ случай, че се не яви, сѣдътъ ще постѣпи съгласно ст. 281 п. 1 отъ Врѣменнитѣ сѣд. правила.

Предсѣдатель: Ив. Ив. Дюковъ.

1—(762)—3

Секретарь: А. Цибуцкий.

Плѣвненский сѣдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 182.

Подписанный Иванъ Г. Драгановъ, сѣдебенъ приставъ при Плѣвненский окр. сѣдъ на I-й и II-й участъци, на

основание исполнителнитѣ листове, подъ №№ 1192 и 1279 на Плѣвненский и Севлиево окръжни сѣдове отъ 25 Февруарий 1884 г. и 12 априлий 1883 г., и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 464, отъ Врѣменнитѣ сѣд. правила, съ това обявямъ за всеобщо знание, че отъ послѣдното трократно обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 61 денъ ще почне публичната продажба съ наддавание, слѣдующия недвижимъ имотъ принадлежачъ на Георги Пѣвювъ изъ г. Ловечъ; а именно:

Двѣ трети части отъ зданието (страната съ кафенето) въ гр. Ловечъ улица „Скобелевска“ (Плѣвненский пѣтъ) двоетажна, на дължина 23 метра и 93 сант., широчина 17 метра, височина 10 метра и 40 сант.; състояще, на горний етажъ отъ деветъ стаи; а долний, четири стаи едно кафене съ зимникъ и дворъ, съ прѣдели Стефанъ Марковъ Руссковъ, Анастасъ Николовъ, Ганко Абаджиевъ, Иванъ П. Кънчевъ, Х. Х. Славовъ и пѣтъ. Зданието е съзидано отъ камакъ и тухли, и недоправено освѣтъ едно кафене.

Това имущество не е заложено никому и ще се продава за удоволствование искътъ на Хр. Арнаудовъ и Братя П. Никифорови отъ г. Ловечъ състоящъ отъ 47040 гроша въ руб. ср. 20 гр. сѣдебнитѣ разности по процеса 412 лева и 44 ст.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка 8000 лева.

Желающитѣ господа да наддаватъ могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми въ г. Ловечъ всяки денъ отъ часа 8—12 прѣди и 2—5 слѣдъ обѣдъ гдѣто ще имъ бѣдѣтъ достъпни всичкитѣ книжа относящи се до настоящата продажба.

1—(763)—3

г. Ловечъ, 9 й юний 1884 г.

* Сѣдебенъ приставъ: Ив. Г. Драгановъ.

Руссенский апелативенъ сѣдъ.

ПРИЗОВКА

№ 1270.

Гражданското отдѣление на Руссенский апелативенъ сѣдъ, призовава Караманлията Хаджи Мехмедъ, бивши жителъ въ г. Цариградъ (Турция), да се яви въ заллата на засѣданията на тоя сѣдъ лично, или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, слѣдъ истичанието на четири мѣсеца отъ трикратното публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ съгласно ст. 115 п. 2 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, за да даде обяснение и отговоръ по прошенieto, подадено отъ Христа Ивановъ и Якимъ Поповъ повѣренници на Ахмедъ-Ефенди Афузъ Есадовъ, жителъ отъ г. Цариградъ, съ дата 21 май 1884 год. съ което е представилъ за потвърждение, съгласно ст. 939 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, едно турско рѣшение, издадено отъ Търновский сѣдебенъ съвѣтъ на 9 Рамазанъ 1287 год. 22 априлъ 1286 год. подъ № 7197, за искъ отъ 21,712 гроша.

Въ случай на неявяване, сѣдътъ ще постѣпи съгласно ст. 302 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила.

Руссе, 7 юний 1884 година.

Предсѣдатель: С. Д. Попповъ.

Подсекретарь: М. В. Кутинчевъ.

2—(741)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

Имамъ честь да извѣсти на почитаемата публика, че имамъ за проданъ разни кожухарски стоки мѣстни и външнѣ за капладисване дрѣхи и за калпаки цивилни и военни. Продавъ съмъ до сега на разни дружини за войската. И съ настоящето си увѣдомявамъ и умолявамъ нуждающитѣ се отъ какъвъ да е видъ кожи да сж отнесатъ до мене, отъ гдѣто ще купятъ съ цѣни умѣренни.

г. Велико-Търново, 3 юлий 1884 г.

1—(888)—1

Иванъ С. Калпакчиевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

Подписанитѣ имаме честъта да явимъ на почитаемата публика, че отворихме нова гостинница

„ВОЛГА“

(на Сунгурьтъ)

съ разни вѣстници и съ умѣренна цѣна на ястията, вина, ракии и проч., отъ най-доброто произведение на Источна Румелия, изъ селото Яворово.

София, 10 юлий 1884 г.

Съ почитание бивши съдържатели на гостинница „Македония“ въ Пловдивъ:

Ив. Николчовъ & Г. Х. Харизановъ.

1—(899)—1

Търговско-Съдебно
ОБЯВЛЕНИЕ

При цес. и крал. австро-маджарското генерално Консулство (въ съдебното му отдѣление) въ гр. София, заведена е на 20-й юний 1884 година въ търговскитѣ книги за поединитѣ фирми и фирмата Максъ Прагеръ, търговия за мъшки капели, шапки и изработени самурни кожи въ гр. София, улица търговска, домъ Ребеца Браунщайнъ.

Притяжателя на фирмата е г. Максъ Прагеръ.

гр. София, 20-й юний 1884 г.

Отъ цес. кр. Австр.-Мадж. генер. Консулство

Съдеб. Отдѣление.

Handelsgerichtliche Kundmachung.

Bei dem k. u. k. österr. ungar. General-Consulate als Gericht in Sofia wurde am 20. Juni d. J. in das Handelsregister für Einzelfirmen die Firma Max Prager, Hut- und Pelzwaarengeschäft in Sofia, Trgovska-Strasse, Haus Rebecca Braunstein eingetragen.

Firmainhaber Herr Max Prager.

Sofia, am 20. Juni 1884.

1—(848)—1

Vom k. und k. General-Consulate als Gericht.

ОБЯВЛЕНИЕ

Отъ търговската къща съ машини за шиеие, извѣстна подъ фирмата **The Singer Manufacturing Co-ie Ню-Йоркъ (Америка) г. Найдлингера**, подписаный отварямъ тука въ ст. София филиалъ. Дѣловодителъ на тоя филиалъ въ София ще бѣде г. *Стево Боройевичъ*, който и ще представлява напълно тази фирма; той ще подписва за нея безъ право обаче да я задължава, което и се обявява за всеобщо знание, на основание закона.

Застѣпникъ на г. Найдлингера

А. Атоновичъ изъ Бѣлградъ.

Натоварений съ дѣловодителството

Ст. Боройевичъ.

Да су Господин А. Антоновић и Г. Стефан Боројевић из Београда ову објаву данас поднели Крајев. Грчком Заступништву и пред истим у свему је за своју признали одостоверава. No. 720.

Софија 27 Јуна 1884 год.

По овлашћењу Кр. Српске Владе

Заступник Грчки Rangabe.

Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията засвидѣтелствова достовѣрността на печата на Дипломатическото Агентство и Генерално Консулство на Гърция, съ подписа на Дипломатическия Агентъ и Генер. Консулъ Рангабе, приложенъ въ отвѣдната страница отъ долу. No. 959.

София, 28 юний 1884 год.

Главенъ секретаръ: П. А. Черневъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Имамъ честь да явѣж на почит. публика, че продавамъ и на недѣлно отплащание по 3 и 4 лева:

ОРИГИНАЛНИ СИНГЕРОВИ ШИВАЛКИ

(МАШИНИ ЗА ШИЕНИЕ).

които сж признати като най-добри на свѣтътъ за разна фамилиарна и занаятчиска работа.

София, юлий 1884 година.

Г. НАЙДЛИНГЕРЪ

улица Цариградска въ къщата на Ив. Хаджионовъ.

ПРИЕМАМЪ АГЕНТИ ЗА ПРОДАВАНИЕ НА МОИТѢ ШИЮЩИ МАШИНИ, които могатъ веднага да вѣтхпатъ.

1—(907)—3